

Judikatúra súdov EÚ

od 1. mája do 20. júla 2018

(výber najdôležitejších rozhodnutí)

OBSAH

I.	Judikatúra Súdneho dvora.....	4
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	4
B.	Oblasť: Colná únia	5
C.	Oblasť: Dane	5
D.	Oblasť: Doprava a poštové služby	8
E.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	9
F.	Oblasť: Energetika	11
G.	Oblasť: Hospodárska súťaž	11
H.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	12
I.	Oblasť: Inštitucionálne právo	13
J.	Oblasť: Migračná politika	13
K.	Oblasť: Nediskriminácia.....	15
L.	Oblasť: Občianstvo EÚ	16
M.	Oblasť: Ochrana osobných údajov.....	18
N.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	19
O.	Oblasť: Poľnohospodárstvo, rybolov a ochrana hospodárskych zvierat	20
P.	Oblasť: Sloboda usadiť sa	21
Q.	Oblasť: Sociálna politika	22
R.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	23
S.	Oblasť: Štátna pomoc	23
T.	Oblasť: Štrukturálne fondy	24
U.	Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti	26
V.	Oblasť: Verejné obstarávanie	29
W.	Oblasť: Voľný pohyb kapitálu	29
X.	Oblasť: Životné prostredie.....	30
II.	Judikatúra Všeobecného súdu	32
A.	Oblasť: Aproximácia právnych predpisov.....	32
B.	Oblasť: Colná únia	32
C.	Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo	33
D.	Oblasť: Hospodárska a menová politika	35
E.	Oblasť: Hospodárska súťaž	36
F.	Oblasť: Inštitucionálne právo	39
G.	Oblasť: Ochrana spotrebiteľa	40
H.	Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov	40
I.	Oblasť: Prístup k dokumentom	41
J.	Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika	43
K.	Oblasť: Štátna pomoc	43
L.	Oblasť: Štrukturálne fondy	45
M.	Oblasť: Verejná služba EÚ.....	47
N.	Oblasť: Životné prostredie.....	47

UPOZORNENIE

Tento prehľad je neoficiálnym dokumentom slúžiacim na účely informovania odbornej a všeobecnej verejnosti, ktorý má iba informatívnu povahu, nezohľadňuje najnovšie zmeny európskych ani vnútroštátnych právnych noriem a nezaväzuje Ministerstvo spravodlivosti SR. Účelom tohto prehľadu je iba upozorniť na najdôležitejšie aspekty rozhodnutí, ktoré sú v prehľade uvedené v zjednodušenej forme, preto je vždy nevyhnutné pracovať s autentickým textom vybraného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ. Nedá sa vylúčiť, že pre riešenie konkrétneho problému môžu byť relevantné a dôležité aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, ktoré nie sú v tomto prehľade uvedené resp. iné aspekty v ňom uvedených rozhodnutí. V prehľade nie sú napríklad zaradené tie rozhodnutia, v ktorých sú síce uvedené dôležité výroky, tieto sú však iba zopakovaním už ustálenej judikatúry. Akékoľvek ďalšie šírenie alebo spracovanie tohto materiálu je možné len s predchádzajúcim súhlasom pôvodcu, ktorým je Ministerstvo spravodlivosti SR.

I. JUDIKATÚRA SÚDNEHO DVORA

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

C-542/16 Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag a i. (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2002/92/ES – Rozsah pôsobnosti – Pojem ‚sprostredkovanie poistenia‘ – Smernica 2004/39/ES – Rozsah pôsobnosti – Pojem ‚investičné poradenstvo‘ – Poradenstvo poskytnuté v súvislosti so sprostredkovaním poistenia, ktorého cieľom je umiestnenie kapitálu v rámci kapitálového životného poistenia – Kvalifikácia činnosti sprostredkovateľa poistenia, ktorý nemá v úmysle skutočne uzavrieť poisťnú zmluvu“

Súdny dvor posudzoval rozsah pôsobnosti smernice 2002/92 o sprostredkovaní poistenia. Dospel k záveru, že pod jej pôsobnosť spadá aj poskytovanie finančného poradenstva týkajúce sa umiestnenia kapitálu poskytované v rámci sprostredkovania poistenia vedúceho k uzatvoreniu zmluvy o kapitálovom životnom poistení a uvedená činnosť tak nespadá pod pôsobnosť smernice 2004/39 o trhoch s finančnými nástrojmi. Pripomínajúc cieľ ochrany spotrebiteľa stanovený v smernici 2002/92, Súdny dvor ďalej konštatoval, že sa smernica 2002/92 musí vzťahovať na všetky osoby a inštitúcie, ktoré distribuujú poisťné produkty, bez ohľadu na ich subjektívne úmysly a na vnímanie ich činnosti zákazníkmi. Prípravná činnosť vedúca k uzatvoreniu poisťnej zmluvy tak spadá pod pojem „sprostredkovanie poistenia“ aj v prípade, že sprostredkovateľ nemá úmysel uzavrieť poisťnú zmluvu - ak napríklad koná podvodne a vyláka od spotrebiteľov peniaze pod sľubom ich investovania do kapitálového životného poistenia, ako tomu bolo vo veci samej.

C-15/16 Baumeister (19. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Smernica 2004/39/ES – Článok 54 ods. 1 – Rozsah povinnosti zachovávať služobné tajomstvo, ktorú majú vnútroštátne orgány pre finančný dohľad – Pojem ‚dôverná informácia‘“

Poškodený investor spoločnosti, ktorá vykonávala podvodnú činnosť pyramídového typu a na ktorú bol vyhlásený konkurz, sa neúspešne domáhal pred vnútroštátnym orgánom pre dohľad nad finančnými službami, aby mu boli sprístupnené dokumenty týkajúce sa tejto spoločnosti. V tomto kontexte Súdny dvor spresnil, že za „dôverné informácie“ podľa smernice 2004/39 o trhoch s finančnými nástrojmi možno považovať také informácie, ktoré nemajú verejnú povahu, ich sprístupnenie by mohlo poškodiť záujmy fyzickej a právnickej osoby, ktorá ich poskytla, alebo ohroziť riadne fungovanie systému monitorovania činností investičných podnikov. Pri rozhodovaní o žiadosti o sprístupnenie informácií je potrebné posúdiť, či je ich dôverná povaha daná ku dňu preskúmania žiadosti. Informácie staršie ako päť rokov, ktoré by mohli predstavovať obchodné tajomstvo, sa v zásade v dôsledku plynutia času považujú za zastarané, ibaže by výnimočne bolo preukázané, že napriek veku stále obsahujú podstatné prvky obchodného tajomstva, prípadne by sa ich dôvernosť dala odôvodniť inak.

B. Oblasť: Colná únia

C-612/15 Kolev a i. (5. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 325 ZFEÚ – Podvod alebo iná protiprávna činnosť poškodzujúca finančné záujmy Európskej únie v colnej oblasti – Efektívnosť trestných stíhaní – Ukončenie trestného konania – Primeraná lehota – Smernica 2012/13/EÚ – Právo na informácie o obvinení – Právo na prístup k spisovému materiálu – Smernica 2013/48/EÚ – Právo na prístup k obhajcoví“

Bulharskí colní úradníci boli obvinení z účasti v zločineckej skupine, ktorej členovia najmä brali úplatky za nevykonanie colných kontrol a neuvedenie zistených nedostatkov do dokumentov. V trestnom konaní došlo k niekoľkým procesným nezrovnalostiam a vznikali rôzne prietahy. Podľa bulharskej právnej úpravy tak nakoniec bolo možné ukončiť trestné konanie bez začatia hlavného pojednávania prijatím rozhodnutia o zastavení konania. Podľa Súdneho dvora dotknutá vnútroštátna právna úprava môže brániť efektívnosti trestných stíhaní, ako aj postihu skutkov spočívajúcich v závažnom podvode alebo v inej závažnej protiprávnej činnosti poškodzujúcej finančné záujmy EÚ v rozpore s čl. 325 ods. 1 ZFEÚ. Vnútroštátnemu súdu prislúcha zabezpečiť plný účinok čl. 325 ods. 1 ZFEÚ tak, že podľa potreby upustí od uplatnenia uvedenej právnej úpravy, pričom musí dbať o to, aby bolo zaručené dodržiavanie základných práv obvinených osôb. V tejto súvislosti tiež Súdny dvor vyložil príslušné právne akty o postavení obvinených v trestnom konaní.

C. Oblasť: Dane

C-574/15 Scialdone (2. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Ochrana finančných záujmov Únie – Článok 4 ods. 3 ZEÚ – Článok 325 ods. 1 ZFEÚ – Smernica 2006/112/ES – Dohovor PIF – Sankcie – Zásady ekvivalencie a efektivity – Nezaplatenie DPH vyplývajúcej z ročného daňového priznania v zákonom stanovených lehotách – Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje trest odňatia slobody len vtedy, ak suma nezaplatenej DPH prekročí určitú prahovú hodnotu trestnosti – Vnútroštátna právna úprava stanovujúca nižšiu prahovú hodnotu trestnosti v prípade nezaplatenia zrážkovej dane z príjmu“

V trestnom konaní vedenom proti konateľovi obchodnej spoločnosti za to, že nezaplatil DPH, vnútroštátny súd zapochyboval, či je v súlade s právom EÚ, ak vnútroštátna právna úprava stanovuje rozdielne prahové hodnoty trestnosti pre trestný čin nezaplatenia zrážkovej dane z príjmu a pre trestný čin nezaplatenia DPH a navyše zavádza možnosť upustenia od trestného stíhania za podmienky zaplatenia dlhu. Súdny dvor sa zaoberal zásadami ekvivalencie a efektivity. Pri zásade efektivity okrem iného konštatoval, že nezaplatenie priznanej DPH nemá taký stupeň závažnosti ako podvody na DPH. Trestnoprávne sankcie môžu byť nevyhnutné na boj proti podvodom na DPH, ale nemusia byť nevyhnutné v rovnakej výške na boj proti nezaplateniu priznanej DPH. Pri zásade ekvivalencie zasa Súdny dvor uviedol aj to, že princíp zrážkovej dane a vzhľadom na rozdiely medzi DPH a zrážkovou daňou (aj čo sa týka možnosti odhaľovania trestnej činnosti) skonštatoval, že nejde o trestné činy obdobnej povahy a dôležitosti, preto aj rozdiel v prahových hodnotách trestnosti je v poriadku.

C-30/17 Kompania Piwowarska (17. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daňové ustanovenia – Spotrebné dane – Smernica 92/83/EHS – Článok 3 ods. 1 – Alkohol a alkoholické nápoje – Pivo – Ochutené pivo – Stupeň Plato – Spôsob výpočtu“

Výrobca piva a vnútroštátny daňový orgán viedli spor o to, akým spôsobom počítať spotrebnú daň za pivo v prípade ochuteného piva. Výrobca totiž od daňového orgánu neúspešne požadoval vrátenie preplatku na dani, ktorý mal vzniknúť tým, že do výpočtového vzorca výrobca zaradil aj prísady – arómy a sirupy, pridané do piva po procese kvasenia. Súdny dvor pripomenul, že minimálna sadzba spotrebnej dane pre pivo sa zvyšuje rastúcim obsahom alkoholu a účelom právnej úpravy je zdaniť alkohol. Keďže pri ochutených pivách sa arómy a sirupy pridávajú po kvasení a ich pridanie nemá žiadny vplyv na podiel alkoholu vo finálnom produkte, na účely stanovenia základu dane z ochutených pív podľa stupnice Plato (ktorá je zaužívaným pojmom v pivovarníctve a predstavuje percentuálny podiel sušiny v pôvodnej mladine, t. j. v tekutej zmesi pred začatím kvasenia) treba zohľadniť sušinu v pôvodnej mladine a nezohľadnia sa arómy a sirup pridané po procese kvasenia.

C-566/16 Vámos (17. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Články 282 až 292 – Osobitná úprava pre malé podniky – Úprava oslobodenia od dane – Povinnosť zvoliť si uplatňovanie osobitnej úpravy počas referenčného kalendárneho roka“

Daňový úrad udelil podnikateľovi pokutu za to, že prevádzkoval dva internetové obchody bez registrácie na účely DPH. Tento podnikateľ sa následne nechal zapísať do zoznamu osôb registrovaných pre účely DPH a hneď požiadal o uplatnenie režimu oslobodenia od DPH pre malé podniky. Podľa vnútroštátnej úpravy však možnosť požiadania o takýto režim je možná len v momente oznámenia začatia vykonávania zdaniteľných činností a neskôr už o tento režim nie je možné požiadať. Podľa Súdneho dvora je takáto právna úprava v súlade s právom EÚ. Okrem iného Súdny dvor konštatoval súlad uvedenej úpravy so zásadou daňovej neutrality (resp. zákazom rozdielneho zaobchádzania s osobami v podobnom postavení pre účely DPH). Ak by sa zdaniteľným osobám umožnilo, aby si zvolili úpravu oslobodenia od DPH po uplynutí stanovenej lehoty, priznala by sa im nenáležitá konkurenčná výhoda na úkor subjektov, ktoré riadne dodržali procesné povinnosti stanovené vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou vo veci samej.

C-665/16 Gmina Wroclaw (13. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 2 ods. 1 písm. a) – Dodanie tovaru za protihodnotu – Článok 14 ods. 1 – Prevod práva nakladať s hmotným majetkom ako vlastník – Článok 14 ods. 2 písm. a) – Prevod vlastníctva majetku obce na štátnu pokladnicu za náhradu na účely výstavby štátnej cesty – Pojem ‚náhrada‘ – Transakcia podliehajúca DPH“

Na základe vnútroštátneho zákona o realizácii investícií do verejných ciest previedla poľská obec, ktorá je zdaniteľnou osobou pre účely DPH, niekoľko svojich nehnuteľností na štátnu pokladnicu na účely výstavby štátnej cesty. Transakcia prebehla za náhradu. Špecifiká výplaty uvedenej náhrady spočívali

v tom, že starosta ako výkonný orgán obce bol zároveň aj zástupcom štátnej pokladnice poverený správou nehnuteľností vo vlastníctve štátnej pokladnice, ktoré sa nachádzajú na území obce. Vyplatenie náhrady sa tak v podstate vykonalo len prostredníctvom interného účtovného prevodu v rámci rozpočtu obce. V praxi bude obec aj naďalej spravovať dotknutý majetok. Napriek všetkým uvedeným skutočnostiam však vnútroštátny daňový orgán dospel k záveru, ktorý potvrdil aj Súdny dvor, že predmetná transakcia podlieha DPH.

C-108/17 Enteco Baltic (20. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Daň z pridanej hodnoty (DPH) – Smernica 2006/112/ES – Článok 143 ods. 1 písm. d) a článok 143 ods. 2 – Oslobodenie od DPH pri dovoze – Dovozy, po ktorom nasleduje dodanie v rámci Spoločenstva – Podmienky – Dôkaz o odoslaní alebo preprave tovaru do iného členského štátu – Preprava v rámci režimu pozastavenia spotrebnej dane – Prevod práva nakladať s tovarom na nadobúdateľa – Daňový podvod – Neexistencia povinnosti príslušného orgánu pomôcť zdaniteľnej osobe zozbierať informácie potrebné na preukázanie splnenia podmienok na oslobodenie od dane“

Poľské, maďarské a slovenské colné orgány mali podozrenie z páchania daňového podvodu litovskou spoločnosťou, keď sa pri ňou dovážanom palive z tretích krajín uplatňoval taký colný režim, ktorý umožnil jeho prepustenie do voľného obehu bez vyrubenia DPH pri dovoze. Litovský colný úrad tejto spoločnosti vyrubil povinnosť zaplatiť dodatočnú DPH. Súdny dvor v tejto komplexnej veci okrem iného konštatoval, že nebolo v súlade so smernicou o DPH, ak príslušné orgány členského štátu odmietli priznať oslobodenie od DPH pri dovoze iba preto, že v nadväznosti na zmenu okolností, ktorá nastala po dovoze, bol dotknutý tovar dodaný inej zdaniteľnej osobe, než je osoba, ktorej identifikačné číslo pre DPH bolo uvedené v dovoznom vyhlásení, pričom dovozca oznámil príslušným orgánom členského štátu dovozu všetky informácie týkajúce sa totožnosti nového nadobúdateľa. Uvedené však Súdny dvor konštatoval iba pod podmienkou, že sa preukáže, že hmotnoprávne podmienky na oslobodenie následného dodania v rámci EÚ od DPH boli skutočne splnené.

C-154/17 E LATS (11. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – Daň z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – Článok 311 ods. 1 bod 1 – Osobitná úprava týkajúca sa použitých tovarov – Pojem ‚použitý tovar‘ – Tovar obsahujúci vzácne kovy alebo vzácne kamene ďalej predávané obchodníkom – Prepracovanie tohto tovaru po predaji – Rekuperácia vzácných kovov alebo vzácných kameňov – Pojem ‚vzácne kovy alebo vzácne kamene‘“

Obchodná spoločnosť prevádzkovala záložňu, pričom ako záloh za poskytnuté pôžičky prijímala šperky, či iné predmety obsahujúce vzácne kovy (najmä zlato alebo striebro) a vzácne kamene. V prípade nesplatenia predávala takéto predmety tretím osobám, ktorých cieľom bolo primárne získať z predmetov vzácne kovy alebo kamene. Na takéto transakcie uplatňovala osobitnú úpravu DPH pre použitý tovar, avšak daňová správa tejto spoločnosti uložila povinnosť zaplatiť dodatočne vyrubenú daň, keďže predávané predmety považovala za odpad, nie za použitý tovar. Súdny dvor konštatoval, že tovar obsahujúci vzácne kovy alebo vzácne kamene nespadá pod pojem „použitý tovar“ podľa smernice o DPH za podmienky, že tento tovar už nie je spôsobilý mať svoju pôvodnú funkčnosť

a zachoval si iba funkčnosť vlastnú týmto kovom a týmto kameňom, čo musí overiť vnútroštátny súd s prihliadnutím na všetky relevantné okolnosti každého konkrétneho prípadu.

D. Oblasť: Doprava a poštové služby

C-537/17 Wegener (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Letecká doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Článok 3 ods. 1 – Pôsobnosť – Pojem ‚let s priamymi prípojmí‘ – Let s odletom z letiska umiestneného na území členského štátu s prípojným letom na letisku na území tretieho štátu a s cieľovým miestom na inom letisku tohto tretieho štátu“

Súdny dvor vykladal podmienky uplatnenia nariadenia 261/2004, stanovujúceho náhrady cestujúcim pri zrušení a omeškaní letov, v prípade letu s medzipristátím mimo EÚ. Dospel k záveru, že uvedené nariadenie sa uplatňuje na prepravu cestujúcich uskutočnenú na základe jednej rezervácie, ktorá zahŕňa medzi odletom z letiska umiestneného na území členského štátu a priletom na letisko umiestnené na území tretieho štátu plánované medzipristátie mimo územia EÚ s prestupom na iné lietadlo.

Spojené veci C-259/16 a C-260/16 Confetra a i. (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poštové služby v Európskej únii – Smernica 97/67/ES – Články 2, 7 a 9 – Smernica 2008/6/ES – Pojem ‚poskytovateľ poštových služieb‘ – Podniky pôsobiace v oblasti prepravných služieb, špeditérskych služieb a expresných doručovacích služieb, ktoré poskytujú služby vyberania, triedenia, prepravy a distribúcie poštových zásielok – Povolenie požadované na poskytovanie poštových služieb verejnosti – Príspevok na náklady univerzálnej služby“

Súdny dvor konštatoval, že vnútroštátna právna úprava, podľa ktorej sa aj podniky pôsobiace v oblasti prepravných, špeditérskych služieb alebo expresných doručovacích služieb, ktoré poskytujú služby vyberania, triedenia, prepravy a distribúcie poštových zásielok (okrem prípadu, keď je ich činnosť obmedzená na prepravu poštových zásielok) považujú za poskytovateľov poštových služieb v zmysle smernice 2008/6 o spoločných pravidlách rozvoja vnútorného trhu poštových služieb, nie je v rozpore s uvedenou smernicou. Podnikom pôsobiacim v oblasti prepravných, špeditérskych a expresných doručovacích služieb možno uložiť povinnosť získať všeobecné povolenie na poskytovanie poštových služieb, pokiaľ je táto požiadavka odôvodnená jednou z podstatných požiadaviek vymenovaných v čl. 2 bode 19 uvedenej smernice a pokiaľ je v súlade so zásadou proporcionality, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Držiteľom všeobecného povolenia na poskytovanie poštových služieb môže byť uložená povinnosť prispievať do kompenzačného fondu nákladov univerzálnej služby, ak sa nimi poskytované služby môžu z hľadiska užívateľov považovať za služby, ktoré patria do rámca univerzálnej služby v dôsledku ich zameniteľnosti za univerzálnu službu.

C-530/16 Európska komisia v. Poľská republika (13. 6. 2018)

„Nesplnenie povinnosti – Bezpečnosť železníc – Smernica 2004/49/ES – Neprijatie potrebných opatrení na zabezpečenie nezávislosti vyšetrovacieho orgánu“

EK žalovala Poľsko z dôvodu nesprávnej transpozície smernice 2004/49 o bezpečnosti železníc. Okrem iného z uvedenej smernice vyplýva povinnosť zriadiť nezávislý vyšetrovací orgán s kompetenciou vyšetrovať dopravné nehody. Poľsko síce vyšetrovací orgán zriadilo, ale EK mu vyčítala nedostatočnú nezávislosť. Súdny dvor uznal, že poľský vyšetrovací orgán má nezávislosť z hľadiska jeho právnej štruktúry (skutočnosť, že vyšetrovací orgán je súčasťou ministerstva dopravy a nemá vlastnú právnu subjektivitu nemôže sama o sebe preukazovať nedostatočnú nezávislosť tohto orgánu z hľadiska jeho právnej štruktúry). Na druhej strane ale dospel k záveru, že poľský vyšetrovací orgán nemá organizačnú a rozhodovaciu nezávislosť voči železničnému podniku a manažérovi infraštruktúry pod kontrolou ministra dopravy. K tomuto záveru dospel Súdny dvor okrem iného aj na základe faktu, že neexistuje finančná nezávislosť tohto orgánu, ktorý je včlenený do ministerstva dopravy a nemá určenú svoju vlastnú rozpočtovú položku, a tiež faktu, že minister dopravy musí schvaľovať každé úradné zverejnenie správ vypracovaných týmto vyšetrovacím orgánom.

C-532/17 Wirth a i. (4. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Doprava – Nariadenie (ES) č. 261/2004 – Článok 2 písm. b) – Pôsobnosť – Pojem „prevádzkujúci letecký dopravca“ – Zmluva o nájme lietadla aj s posádkou („wet lease“)“

Súdny dvor sa vyjadroval k otázke, koho treba považovať za „prevádzkujúceho leteckého dopravcu“ v zmysle nariadenia 261/2004, ktoré okrem iného stanovuje pravidlá pre poskytnutie náhrady cestujúcim v prípade veľkého meškania letu. V danom prípade letecká spoločnosť, u ktorej si cestujúci rezervovali let, tento let uskutočnila prostredníctvom inej leteckej spoločnosti na základe zmluvy o nájme lietadla aj s posádkou. Podľa Súdneho dvora sa pojem „prevádzkujúci letecký dopravca“ neaplikuje na dopravcu, ktorý inému dopravcovi prenajme lietadlo aj s posádkou. Dopravca prenajímajúci inému dopravcovi lietadlo s posádkou nenesie prevádzkovú zodpovednosť za lety a na tejto skutočnosti nič nemení fakt, že na potvrdení o rezervácii miesta na lete figuruje informácia, že tento dopravca „prevádzkuje“ daný let.

E. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

Spojené veci C-85/16 P a C-86/16 P Tsujimoto v. EUIPO (30. 5. 2018)

„Odvolanie – Ochranná známka Európskej únie – Prihlášky slovnej ochrannej známky KENZO ESTATE – Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie KENZO – Nariadenie (ES) č. 207/2009 – Článok 8 ods. 5 – Relatívny dôvod zamietnutia zápisu – Dobré meno – Náležitý dôvod“

Odvolateľ sa v tomto konaní domáhal zrušenia rozsudku Všeobecného súdu okrem iného aj z dôvodu, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dostatočne nezohľadnil skutočnosť, že v zložení ochrannej známky KENZO ESTATE prvok „kenzo“ označuje meno odvolateľa. Používanie mena na ochrannej známke podľa odvolateľa predstavuje náležitý dôvod v zmysle čl. 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009, kvôli ktorému je majiteľ skoršej ochrannej známky s dobrým menom nútený strieť používanie podobného označenia. Súdny dvor odvolanie zamietol a uviedol, že samotná skutočnosť, že pojem „kenzo“ tvoriaci ochrannú známku KENZO ESTATE je zhodný s menom odvolateľa, nie je relevantná v súvislosti s otázkou, či používanie tohto pojmu predstavuje náležitý

dôvod v zmysle čl. 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009. Pokiaľ by bola sporná ochranná známka zapísaná, priživovala by sa na skoršej ochrannej známke a mohla by narušiť základnú funkciu skoršej ochrannej známky, ktorou je zaručenie pôvodu výrobku.

C-44/17 Scotch Whisky Association (7. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana zemepisných označení alkoholických nápojov – Nariadenie (ES) č. 110/2008 – Článok 16 písm. a) až c) – Príloha III – Registrované zemepisné označenie ‚Scotch Whisky‘ – Whisky vyrobená v Nemecku a uvádzaná na trh pod názvom ‚Glen Buchenbach‘“

Názov nemeckej whisky *Glen Buchenbach* údajne ohrozoval chránené zemepisné označenie pôvodu škótskej whisky, keďže pojem *glen* je bežne používaný v Škótsku. Súdny dvor najskôr negatívne odpovedal na otázku, či fakt, že u dotknutej verejnosti môže dôjsť k vyvolaniu myšlienkovvej asociácie medzi sporným produktom a škótskou whisky, postačuje na prijatie záveru, že došlo k „nepriamemu komerčnému použitiu“ chráneného označenia v zmysle nariadenia 110/2008. Čo sa týka pojmu „pripodobenie,“ Súdny dvor aplikoval širší výklad a ponechal na posúdení vnútroštátneho súdu, či si priemerný európsky spotrebiteľ, ktorý je obvykle informovaný a primerane pozorný a obozretný, asociuje sporný názov s obrazom výrobku, na ktorý sa vzťahuje chránené zemepisné označenie (škótskou whisky). Vnútroštátny súd pritom musí zohľadniť koncepčnú blízkosť medzi sporným názvom a chráneným zobrazením. Naopak, netreba zohľadniť ďalší kontext sporného názvu, najmä že pri názve (na etikete) sa nachádzajú aj spresňujúce informácie ohľadom jeho skutočného pôvodu, a to ani pri posudzovaní, či na spornom výrobku došlo k použitiu „nepravého alebo zavádzajúceho označenia.“

C-163/16 Louboutin a Christian Louboutin (12. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochranné známky – Absolútne dôvody zamietnutia zápisu alebo vyhlásenia neplatnosti – Označenie, ktoré je tvorené výlučne tvarom tovaru – Pojem ‚tvar‘ – Farba – Umiestnenie na časti výrobku – Smernica 2008/95/ES – Článok 2 – Článok 3 ods. 1 písm. e) bod iii)“

Vnútroštátny súd riešil spor ohľadom platnosti zápisu ochrannej známky pre červenú farbu umiestnenú na podrážke ženských topánok na vysokom opätku od návrhára Christiana Louboutina. Vystala predovšetkým otázka, či takéto označenie nemožno v zmysle smernice 2008/95 o aproximácii právnych predpisov v oblasti ochranných známk považovať za označenie tvorené výlučne tvarom výrobku. V zmysle uvedenej smernice totiž takéto označenia nemajú zápisnú spôsobilosť a ak aj boli zapísané ako ochranné známky, vyhlásia sa za neplatné. Súdny dvor konštatoval, že tvar výrobku síce zohráva úlohu pri vymedzení farby v priestore, ale označenie nie je tvorené týmto tvarom, pokiaľ ochranná známka má chrániť iba použitie farby na špecifickom mieste tovaru, nie samotný tvar tovaru. V danej veci hlavným predmetom označenia bola farba spresnená prostredníctvom medzinárodne uznávaného identifikačného kódu. Na základe týchto úvah dospel Súdny dvor k záveru, že označenie ako vo veci samej nie je tvorené výlučne tvarom výrobku.

C-217/17 P Mast-Jägermeister v. EUIPO (5. 7. 2018)

„Odvolanie – Dizajn Spoločenstva – Prihláška dizajnu zobrazujúceho poháre – Nariadenie (ES) č. 6/2002 – Článok 36 ods. 1 písm. c) – Grafické vyobrazenie – Články 45 a 46 – Priznanie dňa podania – Podmienky – Nariadenie (ES) č. 2245/2002 – Článok 4 ods. 1 písm. e) a článok 10 ods. 1 a 2“

Súdny dvor sa v tomto rozsudku stotožnil s argumentáciou EUIPO, potvrdil rozsudok Všeobecného súdu a uviedol, že opravou prihlášky nie je možné zmeniť vyobrazenie dotknutého dizajnu. Prihláška má predtým, než jej je priznaný deň podania, obsahovať také vyobrazenie, ktoré umožňuje identifikovať predmet, o ktorého ochranu sa žiada. Nariadenie č. 6/2002 preto nemožno vykladať tak, že pripúšťa, že sa prihláška bude považovať za účinne podanú, aj keď z nej nie je možné presne identifikovať prihlasovaný dizajn.

F. Oblast': Energetika

C-5/16 Poľská republika v. Európsky parlament a Rada EÚ (21. 6. 2018)

„Žaloba o neplatnosť – Rozhodnutie (EÚ) 2015/1814 – Určenie právneho základu – Zohľadnenie účinkov aktu – Neexistencia – Článok 192 ods. 1 ZFEÚ – Článok 192 ods. 2 prvý pododsek písm. c) ZFEÚ – Opatrenia významne ovplyvňujúce možnosť voľby členského štátu pri výbere medzi rôznymi energetickými zdrojmi a celkovú štruktúru zásobovania energiou – Zásada lojálnej spolupráce – Článok 15 ZEÚ – Právomoci Európskej rady – Zásady právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery – Zásada proporcionality – Analýza dosahu“

Poľsko podalo na Súdny dvor žalobu, v ktorej žiadalo zrušenie rozhodnutia EP a Rady o zriadení a prevádzke trhovej stabilizačnej rezervy systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v EÚ. Okrem iného Poľsko uviedlo, že sporné rozhodnutie sa prijalo nesprávnym legislatívnym postupom a pri zohľadnení celkového energetického kontextu existujúceho v Poľsku (napr. zvýšená miera závislosti od fosílnych palív) napadnuté rozhodnutie významne ovplyvňuje možnosť voľby členského štátu pri výbere jeho energetických zdrojov a celkovú štruktúru jeho zásobovania energiou. Poľsko tiež uviedlo, že EP a Rada porušili právomoci Európskej rady a zásadu lojálnej spolupráce, keď stanovili iný dátum zavedenia systému, ako navrhovala vo svojich záveroch Európska rada. Súdny dvor žalobu Poľska zamietol. Okrem iného konštatoval, že z analýzy cieľa a obsahu sporného rozhodnutia nevyplýva, že by hlavným výsledkom, ktorý sa má týmto rozhodnutím dosiahnuť, bolo významné ovplyvnenie členského štátu v oblasti energetiky, ako tvrdí Poľsko. Súdny dvor tiež zdôraznil, že závery Európskej rady nemôžu byť dôvodom pre vyhlásenie neplatnosti legislatívnych aktov EP a Rady.

G. Oblast': Hospodárska súťaž

C-633/16 Ernst Young (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Kontrola koncentrácií podnikov – Nariadenie (ES) č. 139/2004 – Článok 7 ods. 1 – Vykonanie koncentrácie pred jej oznámením Európskej komisii a jej vyhlásením za zlučiteľnú so spoločným trhom – Zákaz – Rozsah – Pojem ‚koncentrácia‘ – Výpoveď zmluvy o spolupráci s treťou stranou jedným z podnikov, ktorý je účastníkom fúzie“

Audítorské spoločnosti uzatvorili zmluvu o fúzii. Jedna z nich mala uzatvorenú zmluvu o spolupráci s medzinárodnou sieťou nezávislých audítorských spoločností. Zmluva o fúzii stanovovala povinnosť opustiť uvedenú medzinárodnú sieť nezávislých audítorských spoločností bezprostredne po podpísaní zmluvy o fúzii. Výpoveď zmluvy o spolupráci tak bola daná v rovnaký deň ako bola podpísaná zmluva o fúzii. Vnútroštátny orgán pre ochranu hospodárskej súťaže však konštatoval, že tým, že zmluva o spolupráci bola vypovedaná predtým, ako fúziu tento orgán schválil, bol porušený zákaz vykonania koncentrácie pred jej schválením. Súdny dvor sa vyjadril, že k vykonaniu koncentrácie môže dôjsť iba prostredníctvom operácie, ktorá úplne alebo sčasti, zo skutkového alebo právneho hľadiska, prispeje k zmene kontroly dotknutého podniku. Výpoveď zmluvy o spolupráci za okolností, akými sú okolnosti v spore vo veci samej (overenie ktorých ponechal Súdny dvor vnútroštátnemu súdu), nemôže viesť k vykonaniu koncentrácie, a to bez ohľadu na otázku, či táto výpoveď vyvolala účinky na trhu.

C-65/18 P(R) Nexans France a Nexans v. Európska komisia (12. 6. 2018)

*„Odvolanie – Konanie o predbežných opatreniach – Hospodárska súťaž – Európsky trh s elektrickými káblami – Rozhodnutie Európskej komisie konštatujúce porušenie článku 101 ZFEÚ – Zverejnenie – Čiastočné zamietnutie žiadosti o dôverné zaobchádzanie s niektorými informáciami obsiahnutými v rozhodnutí – Odklad vykonateľnosti – Spojitosť medzi podmienkou *fumus boni iuris* a podmienkou *nalievavosti*“*

V tomto prípade síce odvolateľky neuspeli so svojím odvolaním a Súdny dvor ho zamietol, keďže sa stotožnil s názorom Všeobecného súdu, že odvolateľky nepreukázali splnenie podmienky *nalievavosti*, ktorá je potrebná na vydanie predbežných opatrení. Avšak, Súdny dvor v tomto konaní uviedol, že sudca príslušný pre rozhodovanie o predbežných opatreniach je v zásade povinný vychádzať v rámci svojho prieskumu podmienky *nalievavosti* z predpokladu, že určité informácie predstavujú obchodné tajomstvo alebo podliehajú profesijnému tajomstvu, len ak na jednej strane navrhovateľ predbežných opatrení tvrdí, že informácie, ktorých zverejneniu chce zabrániť, predstavujú obchodné tajomstvo alebo podliehajú profesijnému tajomstvu a na druhej strane toto tvrdenie spĺňa podmienku *fumus boni iuris*. Samotné tvrdenie navrhovateľa o povahe dokumentov nestačí.

H. Oblasť: Hospodárska a menová politika

C-202/18 Rimšėvičs v. Lotyšská republika (12. 6. 2018)

C-238/18 Európska centrálna banka v. Lotyšská republika (12. 6. 2018)

„Skrátené konanie“

V oboch prípadoch predseda Súdneho dvora rozhodol o prejednaní žalôb v skrátrenom konaní. Žaloby sa týkajú krokov, ktoré prijal lotyšský úrad pre prevenciu a boj proti korupcii voči guvernérovi lotyšskej centrálnej banky. Centrálnym problémom je spor o nezávislosť centrálnych bánk členských štátov. Ide o špecifické a zriedkavé konania. Vo veci C-238/18 požiadala ECB o skrátané konanie, čomu predseda SD vyhovel a zároveň prijal *ex off* rovnaké rozhodnutie aj vo veci C-202/18. Dôvodom sú možné riziká a neistota vzhľadom na dôležitú rolu Rady guvernérov ECB v oblasti menovej politiky EÚ a pri prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami. Vo veci C-238/18 zároveň ECB požiadala o vydanie predbežného opatrenia, Súdny dvor však zatiaľ nerozhodol.

I. Oblasť: Inštitucionálne právo

C-182/18 R Comune di Milano v. Rada EÚ (2. 7. 2018)

"Predbežného opatrenia – Návrh na odklad výkonu – Výber nového sídla Európskej agentúry pre lieky (EMA) – Naliehavosť"

Podpredseda Súdneho dvora zamietol návrh mesta Miláno na odklad výkonu rozhodnutia Rady o zmene sídla Európskej agentúry pre lieky (EMA) z Londýna do Amsterdamu, ktoré bolo prijaté v nadväznosti na Brexit.¹ Dôvodom bolo nesplnenie podmienky naliehavosti. Okrem iného, mnohé riziká popísané mestom Miláno sa netýkali jeho samotného. Iné tvrdenia zasa mesto Miláno nepreukázalo. Napokon podpredseda Súdneho dvora uviedol, že v mnohých ohľadoch spomenutých mestom Miláno by odklad napadnutého rozhodnutia nebol riešením a tým by mohlo byť iba rozhodnutie o určení Milána ako nového sídla EMA.

J. Oblasť: Migračná politika

Spojené veci C-331/16 a C-366/16 K. (2. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Európskej únie – Právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov – Smernica 2004/38/ES – Článok 27 ods. 2 druhý pododsek – Obmedzenia práva vstupu a práva pobytu z dôvodov verejného poriadku, verejnej bezpečnosti alebo verejného zdravia – Vyhostenie z dôvodov verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti – Správanie predstavujúce skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu dotýkajúcu sa jedného zo základných záujmov spoločnosti – Osoba, ktorej žiadosť o azyl bola zamietnutá z dôvodov uvedených v článku 1 časti F Ženevského dohovoru alebo článku 12 ods. 2 smernice 2011/95/EÚ – Článok 28 ods. 1 – Článok 28 ods. 3 písm. a) – Ochrana proti vyhosteniu – Pobyt v hostiteľskom členskom štáte počas predchádzajúcich desiatich rokov – Naliehavé dôvody verejnej bezpečnosti – Pojem“

Voči dvom osobám, ktoré v minulosti prišli na územie EÚ z tretích krajín (jedna z nich sa medzičasom stala členským štátom EÚ), vnútroštátne orgány prijali opatrenia smerujúce k ich nútenému opusteniu územia EÚ. Uvedeným osobám boli totiž v minulosti zamietnuté žiadosti o azyl pre podozrenie zo spáchania vojnových zločinov podľa medzinárodného práva. Z uvedeného faktu vnútroštátne orgány bez ďalšieho (nezohľadňujúc ani hrozbu recidívy) vyvodili, že samotná prítomnosť týchto osôb na území členského štátu EÚ predstavuje skutočnú, existujúcu a dostatočne vážnu hrozbu pre základný záujem spoločnosti. Podľa Súdneho dvora však existenciu hrozby pre verejný poriadok u dotknutej osoby nemožno automaticky predpokladať. Je naopak nutné vykonať dôsledné osobné posúdenie

¹ V tejto súvislosti pozri aj uznesenie podpredsedu Súdneho dvora z 2. mája 2018 vo veci C-181/18 R *Comune di Milano v. Rada EÚ*, EU:C:2018:306. Týmto uznesením podpredseda Súdneho dvora zamietol vstup do konania o návrhu na vydanie predbežného opatrenia na podporu mesta Miláno jednak regiónu Lombardsko a jednak viacerým talianskym združeniam podnikov z daného regiónu, resp. chemického sektora. Okrem toho pozri aj dve uznesenia predsedu Súdneho dvora z 11. júna 2018 vo veci C-181/18 *Comune di Milano v. Rada EÚ*, EU:C:2018:445 a EU:C:2018:454. Jedným predseda Súdneho dvora z nich povolil vstup dokonania vo veci samej regiónu Lombardsko v pozícii vedľajšieho účastníka na podporu mesta Miláno. Druhým naopak rovnaký vstup už spomínaných združení zamietol.

danej osoby s cieľom zistiť, či jej postoj ohrozuje základné hodnoty spoločnosti. Zohľadniť treba všetky relevantné faktory – vrátane stupňa osobnej účasti na trestnej činnosti, prípadne dôvodov zbavenia trestnej zodpovednosti a času, ktorý uplynul od predpokladaného spáchania – a zásadu proporcionality. Súdny dvor nakoniec poukázal na potrebu individuálneho posúdenia všetkých okolností, vrátane pevnosti sociálnych, kultúrnych a rodinných väzieb pri uplatnení vyhostenia.

C-82/16 K.A. a i. (8. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hraničná kontrola, azyl, prístahovalectvo – Článok 20 ZFEÚ – Charta základných práv Európskej únie – Články 7 a 24 – Smernica 2008/115/ES – Články 5 a 11 – Štátny príslušník tretej krajiny, na ktorého sa vzťahuje zákaz vstupu na územie – Žiadosť o pobyt na účely zlúčenia rodiny s občanom Európskej únie, ktorý nikdy nevyužil svoju slobodu pohybu – Odmietnutie posúdenia žiadosti“

Niekoľko štátnych príslušníkov tretích krajín podalo v Belgicku žiadosť o pobyt na účely zlúčenia rodiny, keďže boli rodinnými príslušníkmi občanov Belgicka (v postavení potomka, rodiča, či manželského partnera). Tieto žiadosti však vnútroštátne orgány nezohľadnili a nepreskúmali, pretože voči žiadateľom boli pred podaním žiadostí vydané rozhodnutia o zákaze vstupu na územie. Súdny dvor okrem iného skonštatoval, že vnútroštátny orgán nemôže odmietnuť zohľadniť takúto žiadosť len z dôvodu skoršieho rozhodnutia o zákaze vstupu a naopak musí preskúmať, či medzi žiadateľom a jeho rodinných príslušníkom (občanom EÚ) existuje taký vzťah závislosti, pre ktorý by bolo nevyhnutné priznať odvodené právo na pobyt, lebo inak by občan EÚ bol nútený opustiť územie EÚ. Súdny dvor stanovil kritériá pre posudzovanie existencie takéhoto vzťahu, z ktorých má vnútroštátny súd vychádzať. Napokon Súdny dvor zdôraznil potrebu zohľadnenia záujmu maloletého dieťaťa v procese prijímania rozhodnutia o návrate voči štátnym príslušníkom z tretích krajín.

C-647/16 Hassan (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 – Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov – Postupy prevzatia alebo prijatia späť – Článok 26 ods. 1 – Prijatie a doručenie rozhodnutia o odovzdaní pred akceptovaním dožiadania o prijatie späť dožiadaným členským štátom“

Pri preskúmaní žiadosti o medzinárodnú ochranu francúzske orgány zistili, že žiadateľ podal prvú žiadosť v Nemecku, a preto sa obrátili na nemecké orgány so žiadosťou o prijatie žiadateľa späť. Žiadateľa informovali o prijatí rozhodnutia o jeho odovzdaní do Nemecka a jeho zaistení ešte pred tým, ako im bola doručená odpoveď nemeckých orgánov. Pripomínajúc cieľ nariadenia 604/2013 (Dublin III) a požiadavku účinného prostriedku nápravy Súdny dvor dospel k záveru, že nie je v súlade s uvedeným nariadením, ak členský štát, ktorý žiada iný členský štát o prijatie späť žiadateľa o medzinárodnú ochranu, prijme a žiadateľovi oznámi rozhodnutie o odovzdaní pred tým, ako obdrží výslovnú alebo implicitnú odpoveď dožiadaného členského štátu.

C-181/16 Ghandi (19. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Vrátenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na štátnom území – Smernica 2008/115/ES – Článok 3 bod 2 – Pojem ‚nelegálny pobyt‘ – Článok 6 – Prijatie rozhodnutia o návrate pred výsledkom opravného prostriedku proti zamietnutiu žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúcim orgánom – Charta základných práv Európskej únie – Článok 18, článok 19 ods. 2 a článok 47 – Zásada zákazu vyhostenia alebo vrátenia – Právo na účinný prostriedok nápravy – Povolenie zostať v členskom štáte“

Súdny dvor posudzoval, či rozhodnutie o návrate voči žiadateľovi o medzinárodnú ochranu možno prijať ihneď po tom, ako príslušný orgán odmietne žiadosť o udelenie medzinárodnej ochrany, a pred tým, ako žiadateľ vyčerpá dostupné opravné prostriedky. Rozhodol, že žiadateľ o medzinárodnú ochranu má mať prístup k opravnému prostriedku s automatickým odkladným účinkom aspoň pred jedným súdnym orgánom. Členské štáty musia zaručiť, aby mal žiadateľ o udelenie medzinárodnej ochrany dostupný opravný prostriedok voči rozhodnutiu o zamietnutí jeho žiadosti a všetky účinky rozhodnutia o návrate boli pozastavené počas lehoty na podanie takého opravného prostriedku, resp. až do rozhodnutia o opravnom prostriedku v prípade jeho podania.

C-213/17 X (5. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Nariadenie (EÚ) č. 604/2013 – Určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny v jednom z členských štátov – Články 17, 18, 23 a 24 – Predchádzajúce konanie o medzinárodnej ochrane prebiehajúce v členskom štáte – Nová žiadosť v inom členskom štáte – Nepodanie dožiadania o prijatí späť v stanovených lehotách – Odovzdanie dotknutej osoby na účely trestného stíhania“

Súdny dvor sa v tomto konaní okrem iného vyjadroval k otázke určenia štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu za veľmi špecifických skutkových okolností. Holandské orgány odmietli dve žiadosti žiadateľa o medzinárodnú ochranu. Krátko po odmietnutí druhej žiadosti žiadateľ opustil územie Holandska, pretože tam bol trestne stíhaný. Vzápätí podal žiadosť o udelenie medzinárodnej ochrany v Taliansku. Keďže bol naňho medzičasom vydaný európsky zatykač, talianske orgány ho vydali do Holandska na účely trestného stíhania. O niekoľko mesiacov však holandské orgány dožiadali talianske orgány o jeho prijatie späť, keďže v databáze EURODAC zistili, že si podal žiadosť o medzinárodnú ochranu v Taliansku. Súdny dvor sa vyjadril, že členský štát, v ktorom bola podaná nová žiadosť o medzinárodnú ochranu (v tomto prípade Taliansko) je zodpovedný za jej posúdenie, ak tento štát v stanovených lehotách nepodal dožiadanie o prijatie späť, hoci by iný členský štát (Holandsko) bol zodpovedný z dôvodu skôr podaných žiadostí o medzinárodnú ochranu.

K. Oblasť: Nediskriminácia

C-451/16 MB (26. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 79/7/EHS – Rovnosť zaobchádzania s mužmi a so ženami v oblasti sociálneho zabezpečenia – Vnútroštátny dôchodkový systém – Podmienky uznania

zmeny pohlavia – Vnútroštátna právna úprava, ktorá toto uznanie podmieňuje zrušením manželstva uzavretého pred touto zmenou pohlavia – Odmietnutie poskytnúť štátny starobný dôchodok osobe, ktorá zmenila pohlavie, po dosiahnutí veku odchodu do dôchodku osôb nadobudnutého pohlavia – Priama diskriminácia na základe pohlavia“

Na osobu, ktorá podstúpila chirurgickú zmenu pohlavia z muža na ženu, vnútroštátne orgány odmietli aplikovať pravidlá o zákonom veku odchodu do dôchodku pre ženy. Dôvodom bolo, že táto osoba nie je držiteľkou osvedčenia o zmene pohlavia, keďže pre jeho získanie by podľa vnútroštátneho práva musela zrušiť svoje manželstvo uzatvorené so ženou ešte počas obdobia pred zmenou pohlavia, čo z náboženských dôvodov odmietla. Súdny dvor konštatoval, že takáto vnútroštátna úprava stanovuje menej priaznivé zaobchádzanie s osobou, ktorá zmenila pohlavie po uzatvorení manželstva ako s osobou, ktorá si zachovala pohlavie, aké mala pri narodení a žije v manželskom zväzku, hoci sa tieto osoby nachádzajú v porovnateľnej situácii. Vnútroštátna právna úprava vo veci samej je tak v rozpore so smernicou 79/7, ktorej cieľom je zavedenie zásady rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami vo veciach sociálneho zabezpečenia.

C-57/17 Checa Honrado (28. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálna politika – Ochrana zamestnancov v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa – Smernica 2008/94/ES – Článok 3 prvý odsek – Platba zabezpečená záručnou inštitúciou – Odstupné pri skončení pracovnoprávneho vzťahu – Preloženie miesta výkonu práce, ktoré si vyžaduje zmenu bydliska zamestnanca – Zmena podstatnej náležitosti pracovnej zmluvy – Skončenie pracovnej zmluvy zo strany zamestnanca – Zásada rovnosti a zákazu diskriminácie“

Zamestnankyni, ktorá dala výpoveď z dôvodu zmeny sídla jej zamestnávateľa, čo pre ňu objektívne predstavovalo vážnu prekážku pre ďalší výkon práce, bolo odmietnuté vyplatenie odstupného zo strany príslušného záručného orgánu (tzv. mzdového garančného fondu) po tom, čo sa jej bývalý zamestnávateľ dostal do platobnej neschopnosti. Odmietnutie bolo odôvodnené takým výkladom relevantných vnútroštátnych predpisov, podľa ktorého odstupné v prípade platobnej neschopnosti zamestnávateľa môže byť vyplatené iba vo vymedzených prípadoch ukončenia pracovného pomeru, pričom prípad ukončenia pracovného pomeru pre zmenu sídla zamestnávateľa tam podľa záručného orgánu nespadal. Podľa Súdneho dvora odstupné ako vo veci samej, priznané vnútroštátnym zákonníkom práce, spadá pod pojem „odstupné pri skončení pracovnoprávnych vzťahov“ podľa smernice 2008/94 o ochrane zamestnancov pri platobnej neschopnosti ich zamestnávateľa, inak dôjde k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania. Príslušný záručný orgán mal teda odstupné vyplatiť.

L. Oblasť: Občianstvo EÚ

C-673/16 Coman a i. (5. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Článok 21 ZFEÚ – Právo občanov Únie slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Smernica 2004/38/ES – Článok 3 – Oprávnené osoby – Rodinní príslušníci občana Únie – Článok 2 bod 2 písm. a) – Pojem „manželský

partner' – Manželstvo osôb rovnakého pohlavia – Článok 7 – Právo pobytu na viac ako tri mesiace – Základné práva“

Rumunský štátny príslušník uzatvoril v Belgicku manželstvo s osobou rovnakého pohlavia pochádzajúcou zo Spojených štátov amerických. Rumunské úrady odmietli uznať právo amerického partnera na pobyt na obdobie dlhšie ako tri mesiace z dôvodu, že v Rumunsku nemožno tohto amerického partnera považovať za „manželského partnera“ v zmysle smernice 2004/38 o práve na voľný pohyb, keďže tento členský štát neuznáva manželstvá medzi osobami rovnakého pohlavia. Hoci Súdny dvor konštatoval nemožnosť aplikovania uvedenej smernice na daný prípad, zároveň pripomenul, že odvodené právo na pobyt pre rodinných príslušníkov občanov EÚ možno priznať aj na základe čl. 21 ZFEÚ. Podmienky priznania tohto odvodeného práva na pobyt nemôžu byť prísnejšie ako podmienky stanovené v smernici 2004/38. Súdny dvor konštatoval, že v rámci uvedenej smernice sa má pojem „manželský partner“ vykladať rodovo neutrálne, teda zahŕňa aj manželského partnera rovnakého pohlavia. Uvedeným nie je dotknutá právomoc členských štátov nastaviť podmienky týkajúce sa osobného stavu jednotlivcov a pravidiel týkajúcich sa manželstiev.

C-246/17 Diallo (27. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Európskej únie – Smernica 2004/38/ES – Článok 10 ods. 1 – Žiadosť o pobytový preukaz rodinného príslušníka občana Únie – Vydanie – Lehota – Prijatie a oznámenie rozhodnutia – Dôsledky nedodržania lehoty šesť mesiacov – Procesná autonómia členských štátov – Zásada efektivity“

Nigerskému štátnemu príslušníkovi bola zamietnutá žiadosť o vydanie pobytového preukazu rodinného príslušníka občana EÚ (jeho syn je občanom EÚ). Podal preto odvolanie. Súd odvolaniu vyhovel a rozhodnutie zrušil pre nedostatok odôvodnenia. Až takmer rok od podania žiadosti o pobytový preukaz vydali príslušné orgány druhé rozhodnutie. Podľa Súdneho dvora podľa smernice 2004/38 treba vydať pobytový preukaz najneskôr do šiestich mesiacov, pričom táto lehota zahŕňa úkon prijatia aj oznámenia rozhodnutia. Vnútroštátne orgány môžu dospieť k prijatiu kladného alebo záporného rozhodnutia, ale rozhodnutie nemôže byť oznámené v rôznych lehotách v závislosti od toho, či je kladné alebo záporné. Po súdnom zrušení rozhodnutia správne orgány nemôžu automaticky rátať s novou šesťmesačnou lehotou na vydanie nového rozhodnutia, ale sú povinné prijať nové rozhodnutie v primeranej lehote (ktorá by v každom prípade nemala prekročiť šesť mesiacov). V súlade so smernicou však nie je ani taký postup, ak na základe nečinnosti príslušných orgánov dôjde *ex officio* k vydaniu pobytového poukazu.

C-230/17 Deha Altiner a Ravn (27. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Únie – Článok 21 ods. 1 ZFEÚ – Smernica 2004/38/ES – Právo slobodne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov – Právo na pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý je rodinným príslušníkom občana Únie, v členskom štáte, ktorého je tento občan štátnym príslušníkom – Vstup tohto rodinného príslušníka na územie dotknutého členského štátu až po návrate občana Únie do tohto členského štátu“

Dánska štátna príslušníčka odišla žiť na istý čas do Švédska spolu so svojim manželom a jeho maloletým synom (obaja tureckí občania). Ten sa po tom, čo sa jeho otec a nevlastná matka vrátili zo Švédska späť do Dánska, vrátil najskôr do Turecka a až s odstupom času sa vrátil do Dánska a ako rodinný príslušník občana EÚ (svojej nevlastnej matky) žiadal o udelenie pobytu. Vnútroštátne orgány však jeho žiadosť odmietli s tým, že žiadosť o pobyt nebola podaná v „prirodzenej súvislosti“ s návratom nevlastnej matky žiadateľa do Dánska. Súdny dvor však konštatoval, že to, že žiadosť o pobyt nebola podaná v prirodzenej súvislosti, je síce relevantný, ale nie je sám o sebe rozhodujúci faktor v rámci posúdenia celej situácie. Právna úprava musí tiež vyžadovať, aby sa pri posudzovaní žiadosti zohľadnili aj iné relevantné okolnosti, najmä tie, ktoré sú spôsobilé preukázať, že rodinný život medzi štátnym príslušníkom tretej krajiny a občanom EÚ neskončil ani napriek fyzickému odlúčeniu.

C-89/17 Banger (12. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Občianstvo Európskej únie – Článok 21 ZFEÚ – Právo občanov Únie voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území Únie – Smernica 2004/38/ES – Článok 3 ods. 2 prvý pododsek písm. b) – Partner, s ktorým má občan Únie riadne osvedčený trvalý vzťah – Návrat do členského štátu, ktorého je občan Únie štátnym príslušníkom – Žiadosť o povolenie na pobyt – Rozsiahle preskúmanie osobných okolností žiadateľa – Články 15 a 31 – Účinná súdna ochrana – Charta základných práv Európskej únie – Článok 47“

V Holandsku žili v partnerskom zväzku bez uzatvorenia manželstva v spoločnej domácnosti občianka Juhoafrickej republiky a britský štátny občan. Britský partner mal v Holandsku prácu, ale po čase sa rozhodol vrátiť do Veľkej Británie spoločne so svojou partnerkou. Britské úrady však zamietli partnerkinu žiadosť o udelenie pobytu z dôvodu, že ju nepovažovali za rodinného príslušníka britského občana. Súdny dvor konštatoval, že čl. 21 ZFEÚ ukladá členskému štátu, ktorého je občan EÚ štátnym príslušníkom, povinnosť uľahčiť získanie povolenia na pobyt neregistrovanému partnerovi, ktorý je štátnym príslušníkom tretieho štátu a s ktorým má tento občan EÚ riadne osvedčený trvalý vzťah, ak sa tento občan EÚ rozhodne po tom, čo vykonal svoju slobodu pohybu, vrátiť sa aj so svojim partnerom do členského štátu, ktorého je občanom, s cieľom zdržiavať sa tam. Rozhodnutie o odmietnutí vydať povolenie takémuto neregistrovanému partnerovi sa musí zakladať na rozsiahlom preskúmaní osobných okolností žiadateľa, musí byť odôvodnené a zároveň musia voči nemu existovať opravné prostriedky.

M. Oblasť: Ochrana osobných údajov

C-210/16 Wirtschaftsakademie Schleswig-Holstein (5. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 95/46/ES – Osobné údaje – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní týchto údajov – Príkaz na deaktivovanie stránky Facebook (fanúšikovská stránka), ktorá umožňuje zbieranie a spracovanie určitých údajov týkajúcich sa návštevníkov tejto stránky – Článok 2 písm. d) – Prevádzkovateľ spracovania osobných údajov – Článok 4 – Uplatniteľné vnútroštátne právo – Článok 28 – Vnútroštátne dozorné orgány – Intervenčné právomoci týchto orgánov“

Vec sa týka zberu osobných údajov návštevníkov fanúšikovských stránok na Facebooku a právomocí dozorných orgánov. Berúc do úvahy skutočnosť, že správca fanúšikovskej stránky skutočne prispieva k spracovaniu osobných údajov návštevníkov (napr. nastavuje parametre stránky, získava štatistiky návštevnosti), Súdny dvor konštatoval, že správca spadá pod pojem „prevádzkovateľ“ podľa smernice o ochrane osobných údajov. Môže tak byť založená spoločná zodpovednosť medzi správcou stránky a spoločnosťou Facebook, pričom konkrétnu mieru zodpovednosti každého z nich treba hodnotiť z hľadiska všetkých relevantných okolností danej veci. Dozorný orgán členského štátu (Nemecko) môže prijať opatrenia priamo proti prevádzkari podniku z tretieho štátu (*Facebook Inc.*) na území tohto členského štátu (*Facebook Germany*) bez ohľadu na to, že uvedená prevádzkareň zodpovedá za marketingové činnosti a výlučnú zodpovednosť za zber a spracovanie osobných údajov má prevádzkareň v inom členskom štáte (Írsko, *Facebook Ireland*) a môže prijať intervenčné opatrenia voči spoluzodpovednému subjektu usadenému na svojom území bez toho, aby požiadal o zásah dozorný orgán iného členského štátu (Írsko).

C-25/17 Jehovan todistajat (10. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Smernica 95/46/ES – Pôsobnosť uvedenej smernice – Článok 3 – Zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti v súvislosti s ich podomovou evanjelizačnou činnosťou – Článok 2 písm. c) – Pojem ‚registračný systém osobných údajov‘ – Článok 2 písm. d) – Pojem ‚prevádzkovateľ‘ – Článok 10 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie“

Súdny dvor rozhodol, že zber osobných údajov členmi náboženskej spoločnosti, konkrétne spoločnosti Jehovovi svedkovia, v súvislosti s podomovou evanjelizačnou činnosťou a ich následné spracovanie nepredstavuje spracovanie osobných údajov v priebehu činností štátnych orgánov, ani spracovanie osobných údajov fyzickými osobami v priebehu výlučne osobných a domácich činností, tvoriace výnimky z pôsobnosti smernice 95/46. Registračný systém v zmysle uvedenej smernice zahŕňa súbor osobných údajov zozbieraných pri podomovej evanjelizácii, obsahujúci mená a adresy, ako aj ďalšie informácie o navštívených osobách, ak sú štruktúrované podľa určitých kritérií v praxi umožňujúcich jednoduché vyhľadávanie na neskoršie použitie. Príslušné ustanovenia smernice 95/46 v spojení s právom na slobodu myslenia, svedomia a náboženského vyznania stanovenom v Charte základných práv EÚ umožňujú považovať náboženskú spoločnosť spolu s jej evanjelizujúcimi členmi za prevádzkovateľa spracovania osobných údajov uskutočneného členmi pri podomovej evanjelizačnej činnosti, ktorú spoločnosť organizuje, koordinuje a podporuje. Nie je potrebné, aby mala spoločnosť prístup k údajom alebo aby dávala svojim členom písomné usmernenia či pokyny v súvislosti s týmto spracovaním.

N. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

C-147/16 Karel de Grote - Hogeschool Katholieke Hogeschool Antwerpen (17. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 93/13/EHS – Nekalé podmienky v zmluvách uzatvorených medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom – Preskúvanie vnútroštátnym súdom ex offio, či zmluva spadá do pôsobnosti tejto smernice – Článok 2 písm. c) – Pojem ‚predajca

alebo dodávateľ“ – Zariadenie vysokoškolského vzdelávania financované v prevažnej miere z verejných zdrojov – Zmluva týkajúca sa bezúročného splátkového kalendára pre pohľadávky z titulu študijných poplatkov a nákladov na študijný pobyt“

Vzdelávacia inštitúcia sa písomne dohodla so svojou študentkou na bezúročnom splátkovom kalendári splatenia školného. Dlhnú sumu však študentka neuhradila, a tak vzdelávacia inštitúcia na súde požadovala úhradu dlžného školného, úrokov z omeškania dohodnutých v zmluve a náhrady na pokrytie nákladov študijného pobytu. Súdny dvor konštatoval, že za daných okolností sa predmetné vzdelávacie zariadenie má považovať za „predajcu alebo dodávateľa“ v zmysle smernice 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a predmetná zmluva tak patrí do pôsobnosti tejto smernice. Tiež konštatoval, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie (v prípade vo veci samej sa študentka na pojednávanie nedostavila a bol vydaný rozsudok pre zmeškanie), pričom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel má právomoc preskúmať *ex offo* rozpor medzi zmluvnou podmienkou, na ktorej je založená žaloba, a vnútroštátnymi pravidlami verejného poriadku, je povinný preskúmať *ex offo*, či zmluva obsahujúca túto podmienku patrí do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne, či je takáto podmienka nekalá.

O. Oblasť: Poľnohospodárstvo, rybolov a ochrana hospodárskych zvierat

C-325/16 Industrias Quimichas del Vallés (17. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Poľnohospodárstvo – Smernica 91/414/EHS – Smernica 2010/28/EÚ – Článok 3 ods. 1 – Postup prehodnotenia povolených prípravkov na ochranu rastlín členskými štátmi – Lehota – Predĺženie platnosti“

V súlade so smernicou 2010/28, ktorá reguluje používanie látky metalaxyl, španielske orgány spustili proces prehodnocovania udelených povolení pre uvádzanie na trh prípravkov na ochranu rastlín obsahujúcich metalaxyl. Príslušný španielsky orgán povolil žiadateľovi o prehodnotenie (resp. ponechanie) povolenia pre jeho výrobky dodatočnú lehotu na dodanie chýbajúcich dokumentov. Takýto postup napadol iný žiadateľ z dôvodu, že takto predĺžená lehota mala byť v rozpore s príslušnými ustanoveniami smernice 2010/28, ktoré členským štátom stanovujú konečnú lehotu na ukončenie procesu vyhodnocovania existujúcich povolení. Podľa výkladu Súdneho dvora, ak je dôležitý cieľ právneho aktu, ktorý treba sledovať, prispôsobí sa tomu výklad lehoty stanovenej týmto právnym aktom. V tomto prípade si cieľ zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia a zdravia ľudí a zvierat vyžaduje dôsledne dbať na to, aby sa po stanovenom dátume na trhu nevyskytovali nevyhovujúce prípravky obsahujúce metalaxyl. Lehota stanovená pre členské štáty na ukončenie procesu vyhodnocovania existujúcich povolení preto predstavuje prekluzívnu lehotu, ktoré členské štáty nemôžu predĺžiť.

C-426/16 Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen a i. (29. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana zvierat počas usmrcovania – Osobitné spôsoby zabíjania zvierat podľa náboženských rituálov – Moslimský sviatok obetovania – Nariadenie (ES) č. 1099/2009 – Článok 2 písm. k) – Článok 4 ods. 4 – Povinnosť zabíjať zvieratá na náboženské účely na

schválenom bitúnku spĺňajúcom požiadavky nariadenia (ES) č. 853/2004 – Platnosť – Charta základných práv Európskej únie – Článok 10 – Sloboda náboženského vyznania – Článok 13 ZFEÚ – Rešpektovanie národných zvykov týkajúcich sa náboženských rituálov“

Moslimské združenie spochybnilo súlad pravidla obsiahnutého v nariadení 1099/2009 o ochrane zvierat počas usmrcovania, podľa ktorého je zabíjanie zvierat bez omráčenia podľa náboženských rituálov možné výlučne v schválených bitúnkoch, s Chartou základných práv EÚ, najmä so slobodou náboženského vyznania. Súdny dvor pripomenul, že cieľom takejto právnej úpravy nie je zakázať zabíjanie zvierat na náboženské účely, ale stanoviť technické podmienky výkonu takejto činnosti. Navyiac má toto pravidlo zabezpečiť, aby všetky potraviny živočíšneho pôvodu bez ohľadu na spôsob zabíjania zvierat boli uvedené na trh podľa pravidiel zabezpečujúcich dodržanie hygieny, bezpečnosť potravín a ochranu ľudského zdravia. Toto pravidlo samo o sebe nie je spôsobilé obmedziť slobodu náboženského vyznania. Skutočnosť, že počas sviatku obetovania sa následkom zvýšeného dopytu po zabíjaní zvierat na náboženské účely vyskytuje problém obmedzenej kapacity schválených bitúnkov, nemôže mať vplyv na platnosť tohto pravidla. Ani existencia neprimeranej finančnej záťaže, ktorú by museli znášať dotknuté moslimské spoločenstvá, ak by chceli zvýšiť kapacity, nepredstavuje obmedzenie práva na slobodu náboženského vyznania.

C-667/16 Nooren (6. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spoločná poľnohospodárska politika – Financovanie z EPFRV – Nariadenie (ES) č. 1122/2009 – Podpora rozvoja vidieka – Nedodržanie pravidiel krížového plnenia – Zníženie platieb a vylúčenie – Súbeh znížení“

Kontrola u poľnohospodára, ktorý bol príjemcom priamych platieb z fondu finančnej podpory pre poľnohospodárov, odhalila niekoľko porušení povinností. Boli konštatované viaceré prípady jednak úmyselného ako aj neúmyselného nesúladu s pravidlami čerpania platieb. Dotknutý poľnohospodár pred vnútroštátnym súdom napadol metódu výpočtu zníženia platieb pre zistené porušenia. Podľa Súdneho dvora, ak kontrola odhalí viacero prípadov nesúladu z nedbanlivosti v rovnakej oblasti, všetky tieto prípady sa majú považovať za jeden prípad porušenia. Uvedené pravidlo platí aj pre viacero prípadov úmyselného nesúladu. Pri určovaní celkového percentuálneho zníženia sa sčíta percentuálna miera zníženia stanovená pre prípady nesúladu z nedbanlivosti a percentuálna miera zníženia stanovená pre prípady úmyselného nesúladu. Celková výška znížení za kalendárny rok pritom musí byť určená v súlade so zásadou proporcionality a bez toho, aby bola prekročený stanovený limit celkovej výšky zníženia.

P. Oblasť: Sloboda usadiť sa

C-589/16 Filippi a i. (7. 6. 2018)

„Konanie o prejudiciálnej otázke – Článok 53 ods. 2 a článok 94 rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Nedostatočné upresnenie skutkového a právneho rámca sporu v pôvodnom konaní, ako aj skutočností odôvodňujúcich potrebu odpovede na prejudiciálnu otázku – Zjavná neprípustnosť“

Prejudiciálna otázka bola položená v rámci vnútroštátneho konania, ktoré zahájili osoby zodpovedné za reštaurácie, kaviarne či čerpacie stanice vo veci sankcií, ktoré im boli uložené v priestupkovom konaní z dôvodu prevádzkovania herných automatov bez povolenia. Jedným zo subjektov, ktorých sa prípad týka, je aj slovenská spoločnosť. Súdny dvor však rozhodol, že samotný návrh na začatie prejudiciálneho konania je zjavne neprípustný, keďže nespĺňal viaceré požiadavky, ktoré právo EÚ pre takéto návrhy vyžaduje.

Q. Oblasť: Sociálna politika

C-517/16 Czerwiński (30. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie migrujúcich pracovníkov – Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Vecná pôsobnosť – Článok 3 – Vyhlásenie členských štátov podľa článku 9 – Preklenovací dôchodok – Kvalifikácia – Povinné preddôchodkové systémy – Vylúčenie pravidla sčítania dôb podľa článku 66“

Poľský systém sociálneho zabezpečenia pozná tzv. preklenovací dôchodok, ktorý môžu čerpať osoby, ktoré pracovali v špecifických podmienkach (napr. práce vyžadujúce istú fyzickú zdatnosť, pri ktorých sa znižuje možnosť ich vykonávania vo vyššom veku) a ktoré splnili aj iné zákonom vymedzené podmienky, vrátane stanovenej doby odvádzania príspevkov v Poľsku. Vnútroštátny orgán zaradil takúto dôchodkovú dávku medzi preddôchodkové dávky, pri ktorých však nie je možné do príspevkovej doby zaradiť aj obdobie, kedy dotknutá osoba pracovala a odvádzala príspevky v inom členskom štáte. Súdny dvor skúmal, či rozhodnutia príslušného vnútroštátneho orgánu o zaradení sociálnej dávky do konkrétnej kategórie sociálnych dávok (akými sú preddôchodková dávka, či dávka v starobe) sú konečné alebo ho môžu preskúmať vnútroštátne súdy. Podľa Súdneho dvora takéto zaradenie nemá konečnú podobu a súdny prieskum má byť možný. Okrem toho sa Súdny dvor konkrétne vyjadril, že vzhľadom na jej špeciálne charakteristiky (predmet a účel dávky, základ jej výpočtu a podmienky priznania) sa táto poľská dôchodková dávka má zaradiť medzi dávky v starobe.

C-356/15 Európska komisia v. Belgické kráľovstvo (11. 7. 2018)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Sociálne zabezpečenie – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Články 11 a 12, ako aj článok 76 ods. 6 – Nariadenie (ES) č. 987/2009 – Článok 5 – Vyslanie pracovníka – Účasť v systéme sociálneho zabezpečenia – Boj proti podvodom – Osvedčenie A1 – Odmietnutie uznania výkonu zárobkovej činnosti zo strany členského štátu v prípade podvodu alebo zneužitia práva“

Belgický zákonodarca zaviedol, že belgické vnútroštátne inštitúcie môžu jednostranne, bez využitia postupu dialógu s inštitúciami z iných členských štátov, podaním na belgický súd dosiahnuť, aby sa pravidlá belgického sociálneho zabezpečenia aplikovali na vyslaného pracovníka, pri ktorom je dôvodné podozrenie, že osvedčenie A1 získal podvodom. Komisia takejto právnej úprave vyčítala nesúlad s nariadením 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia a Súdny dvor dal Komisii za pravdu. Okrem iného spresnil, že predmetná právna úprava nespĺňa podmienky stanovené v rozsudku *Altun*.² V zmysle uvedeného rozsudku inštitúcia sociálneho zabezpečenia členského štátu,

² Rozsudok Súdneho dvora zo 6. februára 2018 vo veci C-356/15 *Altun a i.*, EU:C:2018:63.

do ktorého bol zamestnanec vyslaný, sa v prípade podozrenia na podvodné osvedčenie A1 má obrátiť na inštitúciu, ktorá predmetné osvedčenie vydala. Táto má v primeranej lehote prehodnotiť dôvodnosť vydania osvedčenia a prípadne ho zrušiť. Ak k takémuto prehodnoteniu nedôjde, musí byť možné, aby súd členského štátu, do ktorého bol pracovník vyslaný, dotknuté osvedčenie nezohľadnil.

R. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

C-458/17 P Makhlouf v. Rada EÚ (14. 6. 2018)

„Odvolanie – Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté voči Sýrskej arabskej republike – Opatrenia mierené proti významným osobnostiam z oblasti obchodu a podnikania vykonávajúcimi hospodárske činnosti v Sýrii a proti vplyvným rodinným príslušníkom z rodín Assad a Makhlouf – Právo na obhajobu – Dôkaz o oprávnenosti zaradenia na čiernu listinu“

Pán Makhlouf, bratranec sýrskeho prezidenta, sa na Všeobecnom súde domáhal jeho odstránenia zo zoznamu osôb, proti ktorým sú uplatňované reštriktívne opatrenia, avšak Všeobecný súd jeho žalobu zamietol.³ Súdny dvor zamietol odvolanie pána Makhloufa voči uvedenému rozhodnutiu Všeobecného súdu a definitívne tak potvrdil oprávnenosť jeho zaradenia na sankčný zoznam. Okrem iného Súdny dvor neprijal argument odvolateľa o tom, že Všeobecný súd údajne obrátil dôkazné bremeno v neprospech pána Makhloufa. Súdny dvor dospel k záveru, že Všeobecný súd správne vyhodnotil dôkazy v súdnom spise a správne vyhodnotil, že Rada dostatočne preukázala existenciu väzieb medzi odvolateľom a sýrskym vládnym režimom. Odvolací dôvod založený na údajnom porušení práva na obhajobu (Rada údajne neumožnila pánovi Makhloufovi vyjadriť sa k podstatným dokumentom) Súdny dvor vyhodnotil ako neúčinný, keďže nemal za preukázané, že by vyjadrenie pána Makhloufa mohlo zvrátiť jeho zaradenie na zoznam.

S. Oblasť: Štátna pomoc

C-12/18 P(I) Spojené štáty americké v. Apple (17. 5. 2018)

„Odvolanie – Vedľajšie účastníctvo – Tretí štát – Štátna pomoc – Pomoc vykonaná Írskom v prospech Apple – Dohoda o daňovom preddavku (daňové rozhodnutie) – Selektívna daňová výhoda – Žaloba o neplatnosť – Záujem na výsledku konania“

Všeobecný súd odmietol priznať USA pozíciu vedľajšieho účastníka. Súdny dvor zamietol odvolanie USA proti uzneseniu Všeobecného súdu, keďže USA nepreukázali záujem na výsledku konania, teda že by výsledok konania mal negatívny vplyv na ekonomickú situáciu v USA tak, ako tvrdili. Ekonomická situácia USA by mohla byť ovplyvnená v prípade, ak by materská spoločnosť Apple preniesla príjmy svojich dcérskych spoločností v Európe do USA a tu by žiadala o daňový odpočet. USA však nepreukázali, že by materská spoločnosť Apple reálne takéto príjmy preniesla, len uviedli, že je to rozumné očakávať, avšak toto tvrdenie nepodložili nijakými dôkazmi. EK pritom upozornila aj na

³ Rozsudok Všeobecného súdu z 18. mája 2017 vo veci T-410/16 *Makhlouf v. Rada Európskej únie*, EU:T:2017:349.

nedávne vyhlásenia prezidenta Apple, ktoré USA nenamietli, že Apple nemá v úmysle preniesť príjmy dcérskych spoločností v Európe do USA, keďže daňová sadzba v USA je príliš vysoká.

C-203/16 P Andres v. Európska komisia (28. 6. 2018)

C-208/16 P Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (28. 6. 2018)

C-209/16 P Spolková republika Nemecko v. Európska komisia (28. 6. 2018)

C-219/16 P Lowel Financial Services v. Európska komisia (28. 6. 2018)

„Odvolanie – Štátna pomoc – Nemecká právna úprava týkajúca sa možnosti previesť straty do budúcich daňových rokov (tzv. „Sanierungsklausel“) – Rozhodnutie vyhlasujúce pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ – Individuálne dotknutá osoba – Článok 107 ods. 1 ZFEÚ – Pojem „štátna pomoc“ – Podmienka týkajúca sa selektivity – Stanovenie referenčného rámca – Právna kvalifikácia skutkového stavu“

Súdny dvor rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiam Všeobecného súdu⁴, ktorými Všeobecný súd potvrdil závery EK o tom, že Nemecko prostredníctvom zákona o dani z príjmov právnických osôb, súčasťou ktorého bola schéma o prevode daňových strát, poskytlo nedovolenú štátnu pomoc. Súdny dvor vyhovel odvolaniu z dôvodu pochybenia pri určovaní referenčného rámca, v rámci ktorého sa posudzovala podmienka selektívnosti sporného opatrenia. Selektívnosť daňového opatrenia nemožno spravodlivo posudzovať so zreteľom na referenčný rámec pozostávajúci z niekoľkých ustanovení, ktoré boli umelo vyčlenené zo širšieho legislatívneho rámca. V danej veci bol referenčný rámec stanovený príliš striktné, keďže z neho Všeobecný súd a EK vylúčili všeobecné pravidlo prevodu strát. Posúdenie podmienky selektivity tak v danej veci bolo chybné v celom rozsahu.

T. Oblasť: Štrukturálne fondy

C-370/16 Dell'Acqua (30. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Výsady a imunity Európskej únie – Protokol č. 7 – Článok 1 – Nevyhnutnosť predchádzajúceho povolenia Súdneho dvora – Štrukturálne fondy – Finančná pomoc Európskej únie – Exekučné konanie voči vnútroštátnemu orgánu týkajúce sa súm pochádzajúcich z tejto pomoci“

Súdny dvor poskytol výklad Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách EÚ v špecifických okolnostiach, keď si veriteľ istej obchodnej spoločnosti chcel vymôcť svoju pohľadávku voči tejto spoločnosti prostredníctvom inštitútu prikázania pohľadávky. Peňažné prostriedky, ktoré mali byť takto vymožené, však pochádzali zo štrukturálnych fondov EÚ – príslušný vnútroštátny orgán (voči ktorému malo smerovať prikázanie pohľadávky) ich mal vyplatiť predmetnej obchodnej spoločnosti. Súdny dvor zameral svoje skúmanie na to, či je potrebné jeho povolenie na realizáciu popísaného postupu vymáhania pohľadávky a dospel k záveru, že nie je. Členské štáty zodpovedajú za riadenie a kontrolu operačných programov. Platby z fondov vykonané EK v prospech členských štátov zahŕňajú prevod

⁴ Rozsudok Všeobecného súdu zo 4. februára 2016 vo veci T-620/11 *GFKL Financial Services v. Európska komisia*, EU:T:2016:59, rozsudok Všeobecného súdu zo 4. februára 2016 vo veci T-287/11 *Heitkamp BauHolding v. Európska komisia*, EU:T:2016:60.

aktív z rozpočtu EÚ do rozpočtov členských štátov. Keďže tieto aktíva sú vyňaté z rozpočtu EÚ a dané k dispozícii členským štátom, nemožno ich po ich vyplatení považovať za aktíva EÚ podľa čl. 1 poslednej vety uvedeného Protokolu, a preto sa na ne nevzťahuje exekučná ochrana podľa tohto ustanovenia.

C-635/16 P Spliethoff's Bevrachtingskantoor v. Európska komisia (28. 6. 2018)

„Odvolanie – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Určenie predmetu sporu – Finančná pomoc v oblasti Nastroja na prepájanie Európy (NPE) – Odvetvie dopravy na roky 2014 – 2020 – Výzvy na predkladanie návrhov – Výkonná agentúra pre inovácie a siete (INEA) – E-mail informujúci žalobkyňu o zamietnutí jej návrhu – Neskoršie rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa vydáva zoznam vybraných návrhov – Účinná súdna ochrana“

V tomto konaní sa odvolateľka domáhala zrušenia uznesenia Všeobecného súdu, ktorý zamietol jej žalobu smerujúcu k zrušeniu rozhodnutia, ktoré bolo údajne obsiahnuté v e-maile Výkonnej agentúry pre inovácie a siete (INEA). Všeobecný súd sa totiž domnieval, že žaloba je neprípustná, keďže smerovala proti EK, o ktorej rozhodol, že nebola autorom e-mailu. Okrem toho mal sporný e-mail podľa Všeobecného súdu len predbežný charakter, a teda nepredstavoval konečný akt a nemal záväzné právne účinky. Súdny dvor však odvolaniu vyhovel a uznesenie Všeobecného súdu zrušil. Uviedol, že keďže vykonávacie rozhodnutie EK nebolo nikdy odvolateľke oznámené, mohla sa aj na základe znenia e-mailu oprávnené domnievať, že tento e-mail predstavuje oznámenie o zamietnutí jej návrhu zo strany EK. Súdny dvor teda rozhodol, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Mal vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a účel zaručiť odvolateľke právo na účinnú súdnu ochranu a uznať, že predmetom žaloby o neplatnosť nebol e-mail, na ktorý odvolateľka chybné odkazovala vo svojej žalobe, ale konečné rozhodnutie, ktorým EK zamietla návrh odvolateľky, teda vykonávacie rozhodnutie.

C-40/18 P Acquafarm v. Európska komisia (12. 7. 2018)

„Odvolanie – Článok 181 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora – Mimosmluvná zodpovednosť Únie - Operačný program financovaný Úniou v sektore rybného hospodárstva – Nemožnosť dokončenia projektu napriek už uskutočneným investíciám – Nariadenie Únie zakazujúce dovoz kôrovcov, na ktoré sa vzťahuje operačný program – Zjavne neprípustné a zjavne nedôvodné odvolanie“

Súdny dvor v tejto veci zamietol odvolanie proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým tento zamietol žalobu o náhradu škody spôsobenej nedostatočnou koordináciou správnych postupov vo vzťahu k projektu akvakultúry pre kôrovce z Austrálie spolufinancovaného EÚ a znemožnením realizácie projektu zo strany EÚ, keďže na základe nariadenia EK bol dovoz týchto kôrovcov do EÚ zakázaný⁵. Súdny dvor zamietol prvý odvolací dôvod ako zjavne nedôvodný a potvrdil názor Všeobecného súdu, že hoci čl. 340 ZFEÚ odkazuje na všeobecné zásady spoločné pre právne poriadky členských štátov, tento odkaz neznamena, že podmienky zodpovednosti EÚ za škodu sa riadia právom dotknutého členského štátu. Zvyšné dva odvolacie dôvody boli zjavne neprípustné.

⁵ Rozsudok Všeobecného súdu zo 16. novembra 2017 vo veci T-458/16 *Acquafarm v. Európska komisia*, EU:T:2017:810.

U. Oblasť: Územie slobody, bezpečnosti a spravodlivosti

C-191/18 KN (30. 5. 2018)

„Skrátené konanie“

V tomto prípade Súdny dvor nevyhovel žiadosti vnútroštátneho súdu, aby prejudiciálne konanie prebehlo v skrátanom konaní. Podľa názoru Súdneho dvora skutočnosť, že Spojené kráľovstvo v budúcnosti nebude tvoriť súčasť EÚ a nebude podliehať právu EÚ, najmä ustanoveniam rámcového rozhodnutia 2002/584, o ktorého výklad ide vo veci samej, nepredstavuje situáciu naliehavosti pre strany v hlavnom konaní, ktorá by odôvodňovala prejednanie veci v skrátanom konaní. Taktiež osoba KN, na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz, nie je vo väzbe a nijako nepreukázala, ako by mohli byť odchodom Spojeného kráľovstva z EÚ nepriaznivo ovplyvnené jej práva, ktoré vyvodzuje z rámcového rozhodnutia 2002/584.

C-306/17 Nothartová (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (EÚ) č. 1215/2012 – Súdna právomoc – Osobitné právomoci – Článok 8 bod 3 – Vzájomný nárok, ktorý vyplýva alebo nevyplýva z tej istej zmluvy alebo skutočnosti ako pôvodný nárok“

Pred maďarským súdom si slovenská občianka uplatnila nárok proti maďarskému občanovi z dôvodu, že tento údajne neoprávnene a bez jej súhlasu vyhotovil jej fotografie a zvukové záznamy a neoprávnene ich sprístupnil na internete. Žalovaný uplatnil vzájomný nárok voči žalobkyni, ktorý sa však javí ako vzájomný nárok vychádzajúci z inej skutočnosti ako hlavný nárok. Bol totiž uplatnený z titulu náhrady škody z dôvodov, že žalobkyňa údajne obmedzuje šírenie duševných výtvorov žalovaného na internete, že v žalobe žalovaného nesprávne označila menom jeho zosnulého otca, čím porušila právo na meno a právo na rešpekt k zosnulej osobe, a napokon že neoprávnene uviedla evidenčné číslo jeho motorového vozidla. Podľa Súdneho dvora vnútroštátny súd má právomoc za daných okolností rozhodnúť o vzájomnom nároku podanom žalovaným za podmienky, že preskúmanie vzájomného nároku na náhradu škody vyžaduje, aby tento súd posúdil aj zákonnosť alebo nezákonnosť skutočností, na ktorých žalobkyňa zakladá svoje nároky.

C-335/17 Valcheva (31. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Rozsah pôsobnosti – Pojem ‚právo styku‘ – Článok 1 ods. 2 písm. a) a článok 2 body 7 a 10 – Právo styku starých rodičov s dieťaťom“

Súdny dvor na úvod uviedol, že pojem „právo styku“ sa má vykladať autonómne, s ohľadom na jeho znenie, štruktúru a ciele nariadenia 2201/2003, vzhľadom na právne akty EÚ a medzinárodného práva. Rozhodol, že uvedený pojem zahŕňa nielen právo styku rodičov s ich dieťaťom, ale aj právo styku iných osôb, s ktorými je dôležité, aby toto dieťa udržovalo osobné vzťahy, najmä jeho starých rodičov, bez ohľadu na to, či vykonávajú rodičovské práva a povinnosti. Ak by právo styku nezahŕňalo všetky tieto osoby, otázky týkajúce sa tohto práva by mohli byť stanovené nielen súdmi určenými nariadením

2201/2003, ale aj inými súdmi, ktoré by sa považovali za príslušné na základe medzinárodného práva súkromného. Aby sa predišlo prijatiu vzájomne rozporných opatrení a v najlepšom záujme dieťaťa, mal by o právach styku rozhodovať rovnaký súd, a to súd obvyklého pobytu dieťaťa.

C-83/17 KP (7. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Haagsky protokol z roku 2007 – Rozhodné právo pre vyživovaciú povinnosť – Článok 4 ods. 2 – Zmena obvyklého pobytu oprávneného – Možnosť retroaktívneho uplatnenia práva štátu nového obvyklého pobytu oprávneného, ktorý sa zhoduje s právom štátu konajúceho súdu – Rozsah výrazu ‚ak oprávnenému nemožno priznať výživné od povinného‘ – Prípady, keď oprávnený nespĺňa zákonnú podmienku“

Maloleté dieťa nemeckej štátnej príslušnosti si pred rakúskym súdom, t. j. súdom štátu jeho nového obvyklého pobytu, uplatnilo nárok na zaplatenie výživného voči jeho nemeckému otcovi, pričom požadovalo aj výživné z obdobia, keď ešte malo obvyklý pobyt v Nemecku. V tejto Súdny dvor v prvom rade konštatoval, že má právomoc poskytnúť výklad Haagskeho protokolu o rozhodnom práve pre vyživovaciú povinnosť, keďže ide o dokument schválený rozhodnutím Rady EÚ a dohoda uzatvorená Radou EÚ predstavuje vo vzťahu k EÚ akt prijatý jednou z jej inštitúcií. Po analyzovaní systematiky kolíznych kritérií obsiahnutých v Haagskom protokole a berúc do úvahy cieľ predvídateľnosti, Súdny dvor okrem iného konštatoval potrebu existencie väzby medzi právnym poriadkom štátu konajúceho súdu a rodinnou situáciou oprávneného a povinného, ktorých sa týka konanie o vyživovacej povinnosti v období, na ktoré sa vzťahuje táto povinnosť. Takáto väzba existuje vtedy, keď právo štátu konajúceho súdu je právom členského štátu, ktorého súdy boli príslušné rozhodovať v sporoch o vyživovacej povinnosti týkajúcich sa uvedeného obdobia.

C-1/17 Petronas Lubricants Italy (21. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Právomoc vo veciach individuálnych pracovných zmlúv – Článok 20 ods. 2 – Zamestnávateľ žalovaný na súdoch členského štátu, v ktorom má sídlo – Vzájomný nárok zamestnávateľa – Určenie súdu, ktorý má právomoc“

Talianska spoločnosť poverila svojho zamestnanca výkonom práce v jej poľskej dcérskej spoločnosti, s ktorou mal dotknutý zamestnanec tiež uzatvorenú pracovnú zmluvu. Po tom, čo sa zamestnanec dopustil disciplinárnych previnení (napr. neoprávnene uhradené cestovné náhrady), s ním obe spoločnosti ukončili pracovný vzťah. Dotknutý zamestnanec svoje prepustenie napadol pred talianskym súdom a na tomto istom súde si predmetná talianska spoločnosť uplatnila voči dotknutému zamestnancovi vzájomný nárok z titulu náhrady škody. Talianska spoločnosť spresnila, že na ňu jej poľská dcérska spoločnosť, pre ktorú dotknutý zamestnanec tiež pracoval, postúpila svoje pohľadávky z titulu náhrady škody spôsobenej disciplinárnymi previneniami dotknutého zamestnanca. Taliansky súd mal pochybnosť o svojej právomoci, keďže sa mu javilo, že uplatnený vzájomný nárok nemusí mať spoločný pôvod s pôvodným nárokom. Súdny dvor však konštatoval, že príslušné ustanovenia nariadenia 44/2001 (Brusel I) umožňujú zamestnávateľovi uplatniť vzájomný nárok založený na zmluve o postúpení pohľadávky ako vo veci samej.

C-512/17 HR (28. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Súdna spolupráca v občianskych veciach – Právomoc, uznávanie a výkon rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností – Nariadenie (ES) č. 2201/2003 – Článok 8 ods. 1 – Obvyklý pobyt dieťaťa – Dojča – Rozhodujúce okolnosti pre určenie miesta tohto pobytu“

Súdny dvor vykladal pojem „obvyklý pobyt dieťaťa“ v špecifickej situácii, keď dieťa narodené poľskej štátnej príslušníčke a belgickému štátnemu príslušníkovi, ktorí už spolu netvoría partnerský pár, žije s matkou v Belgicku, ale matka dieťaťa plánuje niekedy v budúcnosti návrat do Poľska, kam svoje dieťa od útleho veku bráva na časté návštevy, kde žije aj širšia rodina dieťaťa a dieťa ovláda poľský jazyk ako svoj rodný jazyk. Podľa Súdneho dvora však uvedené skutočnosti nemôžu byť považované za rozhodujúce pre určenie obvyklého pobytu dieťaťa, t. j. miesta, kde má dieťa v skutočnosti stredobod svojho života. Naopak je potrebné za rozhodné okolnosti považovať skutočnosť, že dieťa od narodenia žije v Belgicku, rodič vykonávajúci skutočnú starostlivosť o dieťa (v tomto prípade jeho matka) v tomto štáte vykonáva prácu na dobu neurčitú a dieťa má v Belgicku pravidelné kontakty aj s druhým rodičom.

C-27/17 flyLAL-Lithuanian Airlines (5. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Spolupráca v občianskych a obchodných veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Osobitné právomoci – Článok 5 bod 3 – Nároky z iného ako zmluvného vzťahu – Miesto, kde došlo ku skutočnosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody – Miesto, kde vznikla škoda, a miesto, kde došlo k príčinnej udalosti, ktorá zakladá nárok na náhradu škody z iného ako zmluvného vzťahu – Žaloba o náhradu škody údajne spôsobenej protisúťažným správaním, ku ktorému došlo v rôznych členských štátoch – Článok 5 bod 5 – Činnosť pobočky – Pojem“

Litovská letecká spoločnosť si na litovskom súde uplatňuje nárok na náhradu škody proti lotyšskej leteckej spoločnosti, ktorá sa údajne dopustila viacerých protisúťažných praktík, vrátane uplatňovania predátorských cien na linkách, na ktorých si tieto dve letecké spoločnosti konkurovali. Popísaný spor je občianskej a obchodnej povahy a patrí do pôsobnosti nariadenia 44/2001 (Brusel I).⁶ Vnútroštátny súd mal pochybnosti ohľadom určenia miesta vzniku škody. Súdny dvor pre zodpovedanie tejto otázky považoval za podstatné určiť dotknutý trh. Ak sa trh dotknutý protisúťažným konaním nachádza v členskom štáte, na ktorého území tvrdená ujma údajne vznikla, je možné domnievať sa, že miesto vzniku škody v zmysle nariadenia 44/2001 sa nachádza v tomto členskom štáte. V danej veci je miesto trhu dotknutého vyčítaným správaním miesto, kde došlo k ušlému zisku spočívajúceho v strate predajov. Ďalej sa za miesto vzniku škody môže považovať aj miesto uzatvorenia protisúťažnej dohody alebo miesto, kde boli predátorské ceny ponúkané a uplatňované.

⁶ Rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2014 vo veci C-302/13 *flyLAL-Lithuanian Airlines*, EU:C:2014:2319.

V. Oblasť: Verejné obstarávanie

C-531/16 Specializuotas transportas (17. 5. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2004/18/ES – Postupy zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby – Existencia prepojenia medzi uchádzačmi, ktorí v tom istom postupe verejného obstarávania predložili samostatné ponuky – Povinnosti uchádzačov, verejného obstarávateľa a vnútroštátneho súdu“

Do verejného obstarávania na služby zberu a odvozu komunálneho odpadu sa prihlásili štyria uchádzači, z toho dvaja boli dcérske spoločnosti tej istej matky. Verejné obstarávanie vyhrala jedna z uvedených dcérskych spoločností. Neúspešný kandidát napadol takýto výsledok verejného obstarávania argumentujúc, že dve dcérske spoločnosti v skutočnosti vystupovali ako skupina prepojených podnikov a nie ako dva samostatné subjekty. Nimi predložené ponuky teda nie sú samostatné ponuky, ale predstavujú variantné riešenie, predloženie ktorého zakazujú súťažné podklady. Vystala otázka, či uchádzači – dcérske spoločnosti – boli povinní oznámiť im známe väzby obstarávateľovi, hoci vo vnútroštátnom právnom poriadku neexistuje vyslovené normatívne ustanovenie v tomto smere. Súdny dvor na túto otázku poskytol zápornú odpoveď. Ďalej však Súdny dvor konštatoval, že v prípade, že verejný obstarávateľ má vedomosť o existencii takejto väzby medzi dvoma uchádzačmi ako vo veci samej (priamo od jedného z uchádzačov, ktorý túto skutočnosť dobrovoľne poskytol v čestnom vyhlásení), má povinnosť overiť samostatnosť predložených ponúk.

W. Oblasť: Voľný pohyb kapitálu

C-190/17 Zheng (31. 5. 2018)

C-707/17 Pinzaru a Cirstinoiu (12. 7. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Kontrola peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú do Európskej únie alebo z nej vystupujú – Nariadenie (ES) č. 1889/2005 – Pôsobnosť – Článok 63 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Štátny príslušník tretej krajiny prepravujúci neohlásenú značnú sumu hotovosti vo svojej batožine – Ohlasovacia povinnosť spojená s výstupom tejto sumy zo španielskeho územia – Sankcie – Proporcionalita“

Obe rozhodnutia nadväzujú na skorší rozsudok Súdneho dvora vo veci *Chmielewski*.⁷ Vo veci C-190/17 bola osobe, ktorá neoznámila, že prepravuje hotovosť 90.000 EUR, táto suma vnútroštátnymi orgánmi takmer vcelku zhabaná a bola jej uložená pokuta takmer v rovnakej výške. Podľa Súdneho dvora je právna úprava členského štátu, ktorá stanovuje, že za nesplnenie povinnosti ohlásiť veľké sumy peňažných prostriedkov v hotovosti, ktoré vstupujú na územie členského štátu alebo z neho vystupujú, možno uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku neohlásenej sumy, v rozpore s právom EÚ o voľnom pohybe kapitálu (čl. 63 a 65 ZFEÚ). Dôvodom pre prijatie takéhoto záveru je aj to, že cieľom dotknutej právnej úpravy nie je postihovať podvodnícke alebo nezákonné činnosti, ale sankcionovať porušenie oznamovacej povinnosti. Spornú sankciu treba teda považovať za neproporcionálnu. Ani možné

⁷ Rozsudok Súdneho dvora zo 16. júla 2015 vo veci C-255/14 *Chmielewski*, EU:C:2015:475.

príťažujúce okolnosti nesplnenia oznamovacej povinnosti neodôvodňujú stanovenie maximálnej výšky pokuty na dvojnásobok sumy neohlásených peňažných prostriedkov. Obdobne Súdny dvor rozhodol aj vo veci C-707/17, v ktorej vnútroštátna právna úprava umožňovala zhabanie predmetnej sumy a zároveň aj uloženie trestu odňatia slobody, resp. pokutu vo výške dvojnásobku predmetnej sumy. Aj tú Súdny dvor skonštatoval neproporcionalitu a rozpor s právom EÚ.

X. Oblasť: Životné prostredie

C-160/17 Thybaut a i. (7. 6. 2018)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Životné prostredie – Smernica 2001/42/ES – Článok 2 písm. a) – Pojem ‚plány a programy‘ – Článok 3 – Posudzovanie účinkov určitých plánov a programov na životné prostredie – Obvod mestských pozemkových úprav – Možnosť odchýliť sa od urbanistických noriem – Zmeny ‚plánov a programov‘“

Pred vnútroštátnym súdom bola spochybnená platnosť vyhlášky stanovujúcej obvod mestských pozemkových úprav z dôvodu, že nebolo vykonané posudzovanie vplyvov na životné prostredie v súlade so smernicou 2001/42. Predmetná vyhláška vymedzuje zemepisnú oblasť, v ktorej sa môže uskutočňovať urbanistický projekt vyžadujúci výstavbu, úpravu, zrušenie alebo vyvýšenie pozemných komunikácií a verejných priestranstiev. Zároveň stanovuje, že na účely realizácie urbanistického projektu bude dovolené odchýliť sa od určitých urbanistických predpisov. Práve z dôvodu existencie takejto možnosti odchýlenia sa Súdny dvor usúdil, že predmetná vyhláška spadá pod pojem „plány a programy“, ktoré môžu mať významné účinky na životné prostredie, a vyžaduje si posudzovanie vplyvov na životné prostredie podľa uvedenej smernice.

C-251/17 Európska komisia v. Talianska republika (31. 5. 2018)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Zberný systém na čistenie komunálnej odpadovej vody – Smernica 91/271/EHS – Články 3, 4 et 10 – Rozsudok Súdneho dvora konštatujúce porušenie – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEU – Peňažné pokuty – Paušálna pokuta a penále »

Taliansko nesplnilo svoje povinnosti v oblasti zavádzania systémov na čistenie odpadových vôd do stanoveného termínu ani po vydaní odsudzujúceho rozsudku Súdneho dvora.⁸ Berúc do úvahy celkovú dĺžku trvania porušenia povinností (šesť rokov) a celkovú závažnosť situácie (hrozba vážnej environmentálnej ujmy) Súdny dvor uložil Taliansku pokutu vo výške približne tridsať miliónov eur za každých šesť mesiacov omeškania s plnením povinností pri zavádzaní systémov čistenia odpadových vôd. Zároveň Súdny dvor vzhľadom na okolnosti (predchádzajúce konštatovania porušenia povinností v oblasti čistenia odpadových vôd⁹) uložil Taliansku povinnosť zaplatiť paušálnu sumu vo výške 25 miliónov eur, ktorá má tento členský štát odradiť od ďalšieho porušovania povinností v budúcnosti.

⁸ Rozsudok Súdneho dvora z 19. júla 2012 vo veci C-565/10 *Európska komisia v. Talianska republika*, EU:C:2012:476.

⁹ Rozsudok Súdneho dvora z 25. apríla 2002 vo veci C-396/00 *Európska komisia v. Talianska republika*, EU:C:2002:261 a rozsudok Súdneho dvora z 10. apríla 2014 vo veci C-85/13 *Európska komisia v. Talianska republika*, EU:C:2014:251.

C-557/15 Európska komisia v. Maltská republika (21. 6. 2018)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Smernica 2009/147/ES – Ochrana voľne žijúceho vtáctva – Odchyt a držba živých jedincov – Druhy patriace do čeľade pinkovité – Zákaz – Vnútroštátny režim výnimky – Právomoc členských štátov stanoviť výnimky – Podmienky“

Súdny dvor rozhodol, že zavedením režimu výnimky, ktorý umožňuje odchyt živých jedincov siedmich druhov voľne žijúcich pinkovitých vtákov, si Malta nespĺnila povinnosti podľa smernice 2009/147 o ochrane voľne žijúceho vtáctva. Malta totiž nepredložila dostatočné dôkazy, že jej režim výnimky dokáže zabezpečiť zachovanie populácie týchto vtákov na uspokojivej úrovni. Maltskému režimu výnimky chýbalo odôvodnenie, pokiaľ ide o neexistenciu iného uspokojivého riešenia. V danom prípade nebola splnená ani podmienka, že výnimka sa týka vtákov iba v malom rozsahu. Odchyt živých jedincov pinkovitých vtákov sa ďalej môže povoliť, len ak sa vykonáva na základe výberu, čo nebolo splnené, a preto sa nebolo možné odchýliť od uvedenej smernice. Malta navyše nepredložila dôkaz, že výnimka pre odchyt vtákov sa používala za prísne kontrolovaných podmienok.

C-626/16 Európska komisia v. Slovenská republika (4. 7. 2018)

„Nesplnenie povinnosti členským štátom – Životné prostredie – Skládkovanie odpadu – Smernica 1999/31/ES – Existujúce skládky – Článok 14 – Konečné rozhodnutie o pokračovaní alebo nepokračovaní v prevádzkovaní – Článok 13 – Postup uzatvárania – Rozsudok Súdneho dvora o určení nesplnenia povinnosti – Nevykonanie – Článok 260 ods. 2 ZFEÚ – Peňažné sankcie – Penále a paušálna pokuta“

EK zažalovala Slovenskú republiku za nevykonanie rozsudku Súdneho dvora z roku 2013¹⁰, ktorý sa týkal skládky odpadov Žilina – Považský Chlmec a ktorým bola Slovenská republika odsúdená za porušenie práva EÚ. Súdny dvor aj tentoraz žalobe EK vyhovel. Slovenská republika neprijala vo vzťahu k celej skládke konečné rozhodnutie o pokračovaní prevádzkovania alebo o uzatvorení predmetnej skládky. Súdny dvor uložil Slovenskej republike zaplatiť paušálnu pokutu jeden milión eur a penále 5 000 eur za každý deň omeškania až do odstránenia porušenia. Pri stanovovaní výšky finančných sankcií vzal Súdny dvor do úvahy aj kroky podniknuté v Slovenskej republike v súvislosti s predmetnou skládkou smerujúce k jej uzatvoreniu, spoluprácu Slovenskej republiky s EK v predsúdnej fáze a skutočnosť, že od 7. januára 2014 sa na predmetnú skládku už neukladá žiaden odpad.

¹⁰ Rozsudok Súdneho dvora z 25. apríla 2013 vo veci C-331/11, EU:C:2013:271.

II. JUDIKATÚRA VŠEOBECNÉHO SÚDU

A. Oblasť: Aproximácia právnych predpisov

T-283/15 Esso Raffinage v. Európska chemická agentúra (8. 5. 2018)

„REACH – Hodnotenie dokumentácie – Kontrola súladu registrácií – Kontrola predkladaných informácií a kroky nasledujúce po hodnotení dokumentácie – Vyhlásenie o nesúlade – Právomoc Všeobecného súdu – Žaloba o neplatnosť – Napadnuteľný akt – Priama a osobná dotknutosť – Prípustnosť – Právny základ – Články 41, 42 a 126 nariadenia (ES) č. 1907/2006“

Všeobecný súd v tomto konaní posudzoval platnosť listu ECHA adresovaného francúzskemu ministerstvu životného prostredia s názvom „Vyhlásenie o nesúlade v nadväznosti na rozhodnutie o hodnotení dokumentácie podľa nariadenia (ES) č. 1907/2006“. Listom ECHA požadovala od francúzskych orgánov prijať nevyhnutné opatrenia na výkon rozhodnutia z roku 2012, podľa ktorého navrhovateľka žiadosť o registráciu nespĺňala podmienky registrácie a bolo od nej vyžadované poskytnutie doplňujúcich informácií. Navrhovateľka totiž voči tomuto rozhodnutiu nepodala opravný prostriedok, no nespĺnila ani z neho vyplývajúce požiadavky. Podľa Všeobecného súdu má list vzhľadom na svoj obsah účinky konečného posúdenia dokumentácie predloženej navrhovateľkou, a preto zodpovedá rozhodnutiu, ktoré mala ECHA vypracovať podľa čl. 42 ods. 1 nariadenia 1907/2006 a ktoré sa malo nakoniec prijať na základe čl. 41 ods. 3 tohto nariadenia. Keďže nebol dodržaný príslušný postup, Všeobecný súd žalobe vyhovel.¹¹

B. Oblasť: Colná únia

T-147/15 Česká republika v. Európska komisia (28. 6. 2018)

T-478/15 Rumunsko v. Európska komisia (28. 6. 2018)

„Žaloba o neplatnosť – Vlastné zdroje Únie – Finančná zodpovednosť členských štátov – Žiadosť o zbavenie povinnosti poskytnúť vlastné zdroje – Povinnosť zaplatiť Komisii sumu zodpovedajúcu strate vlastných zdrojov – List Komisie – Akt, ktorý nie je možné napadnúť žalobou – Nepripustnosť“

V oboch prípadoch členský štát napadol žalobou list EK, ktorý vydala v oblasti vlastných zdrojov EÚ. Kým v prípade Českej republiky išlo o zamietavé pripomienky EK k žiadosti Českej republiky o zbavenie povinnosti poskytnúť vlastné zdroje, v prípade Rumunska išlo o list, ktorým Komisia žiadala od Rumunska zaplatiť sumu zodpovedajúcu strate vlastných zdrojov¹². V oboch prípadoch Všeobecný súd zohľadnil obsahu napadnutých listov a kontext ich vydania, ako aj právomoci EK v oblasti vlastných

¹¹ Proti rozhodnutiu Všeobecného súdu bolo podané odvolanie – konanie na Súdnom dvore vo veci C-471/18 P *Spolková republika Nemecko v. Esso Raffinage*.

¹² Obdobné listy sa pokúsila v minulosti napadnúť žalobami aj SR, avšak neuspela. Pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2017 v spojených veciach C-593/15 a C-594/15 *Slovenská republika v. Európska komisia*, EU:C:2017:800. Rovnako v minulosti neuspelo v inom prípade aj samotné Rumunsko. Pozri rozsudok Súdneho dvora z 25. októbra 2017 vo veci C-599/15 P *Rumunsko v. Európska komisia*, EU:C:2017:801.

zdrojov, a napadnuté listy vyhodnotil ako nenapadnuteľné akty. Žaloby preto uzneseniami zamietol ako neprípustné.

T-577/17 thyssenkrupp Electrical Steel a thyssenkrupp Electrical Steel Ugo v. Európska komisia (2. 7. 2018)

„Žaloba o neplatnosť – Colná únia – Povolenie na aktívny zušľachťovací styk – Riziko nepriaznivého účinku na základné záujmy výrobcov EÚ – Článok 211 ods. 6 nariadenia (EÚ) č. 952/2013 – Preskúmanie ekonomických podmienok – Rozsah záverov Komisie – Akt, ktorý nemožno napadnúť – Neprípustnosť“

Predmetom tohto konania boli závery EK vydané v rámci Expertnej skupiny pre oblasť daní, časti „Osobitné postupy iné ako tranzit“, v nadväznosti na preskúmanie, či by základné záujmy výrobcov EÚ boli negatívne ovplyvnené povolením na aktívny zušľachťovací styk niektorých výrobkov z elektrotechnického plechu s orientovanou štruktúrou. Všeobecný súd však žalobu odmietol ako neprípustnú z dôvodu, že predmetné závery EK nie sú napadnuteľným aktom, pretože nie sú právne záväzné a národné colné orgány sa od nich môžu za určitých podmienok odkloniť. Vychádzal pritom z platného vykonávacieho nariadenia 2015/2447, ale aj z judikatúry¹³ k vykonávaciemu nariadeniu 2454/93. Nevadí pritom, že závery už podľa novej colnej úpravy neprijíma výbor, ale EK. Na veci nič nemení ani skutočnosť, že praktická príručka k Colnému kódexu označuje závery za právne záväzné. Vzhľadom na to, že v dôsledku nesprávnych údajov v tejto praktickej príručke navrhovateľky boli uvedené do omylu, ktorý sa mohol dotýkať aj ich posúdenia možného úspechu tejto žaloby, Všeobecný súd určil, že EK má znášať trovy konania.

C. Oblasť: Duševné, priemyselné a obchodné vlastníctvo

T-419/17 Mendes v. EUIPO (18. 5. 2018)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Slovná ochranná známka Európskej únie VSL#3 – Ochranná známka, ktorá sa stala obvyklým pomenovaním v obchode pre tovar alebo službu, pre ktoré je zapísaná – Ochranná známka, ktorá svojou povahou môže klamať verejnosť – Článok 51 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 58 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“

Žalobca žiadal zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, ktorým bol zamietnutý jeho návrh na zrušenie spornej ochrannej známky. Všeobecný súd žalobu zamietol. Po prvé žalobca tvrdil, že sporná ochranná známka sa stala obvyklým pomenovaním v obchode pre dotknuté tovary. Všeobecný súd uviedol, že žalobcovi sa nepodarilo preukázať, že príslušná skupina verejnosti vníma spornú ochrannú známku ako obvyklé pomenovanie pre dotknutý tovar. Špecializovaná vedecká literatúra, ktorú žalobca predložil, neumožňovala konštatovať zmenu vo vnímaní spornej ochrannej známky. Navyše skutočnosť, že sporná ochranná známka nebola používaná konkurentmi vedľajšieho účastníka konania, bráni tomu, aby sa zmenilo vnímanie spornej ochrannej známky. Po druhé žalobca tvrdil, že z dôvodu zhoršenia kvality výrobku je sporná ochranná známka spôsobilá klamať verejnosť. Všeobecný súd

¹³ Rozsudok Súdneho dvora z 11. mája 2006 vo veci C-11/05 *Friesland Coberco Dairy Foods*, EU:C:2006:312.

argument žalobcu odmietol a uviedol, že cieľom čl. 51 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 nie je zaťažiť majiteľa ochrannej známky povinnosťou zabezpečiť určitú úroveň kvality, okrem prípadu, ak ochranná známka vyjadruje takýto odkaz. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že sporná ochranná známka vytvára takéto očakávania zo strany spotrebiteľov.

T-340/16 Flatworld Solutions v. EUIPO (31. 5. 2018)

„Ochranná známka EÚ – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Obrazová ochranná známka Európskej únie Outsource 2 India – Nekonanie v dobrej viere – Článok 52 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009) (teraz článok 59 ods. 1 písm. nariadenia EÚ 2017/100)“

Všeobecný súd v tomto spore zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO a vyhovel žalobe, ktorou žalobca žiadal zrušenie rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO z dôvodu, že vedľajší účastník nekonal v dobrej viere pri žiadosti o zápis spornej ochrannej známky. Vedľajší účastník konania sa totiž pred podaním prihlášky na zápis spornej ochrannej známky obrátil na žalobcu s cieľom vytvoriť spoluprácu v EÚ pri rozvíjaní podnikateľskej činnosti s tým, že bude používať jeho označenie. Vedľajší účastník teda vedel, že žalobca používal označenie, ktorého zápis požadoval. Všeobecný súd potvrdil, že vedľajší účastník nekonal v dobrej viere.

T-72/17 Schmid v. EUIPO (7. 6. 2018)

„Ochranná známka Európskej únie – Konanie vo veci zrušenia – Medzinárodný zápis, v ktorom je vyznačená Európska únia – Obrazová ochranná známka Steirisches Kürbiskernöl – Chránené zemepisné označenie – Článok 15, článok 51 ods. 1 písm. a) a článok 55 ods. 1 nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 18, článok 58 ods. 1 písm. a) a článok 62 ods. 1 nariadenia (ES) 2017/1001] – Riadne používanie ochrannej známky – Používanie ako ochranná známka“

Všeobecný súd v tomto spore zvrátil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO a vyhovel žalobe, ktorou žalobca žiadal zrušenie ochrannej známky z dôvodu jej nepoužívania. Žalovaný síce v tomto spore predložil dôkazy o používaní spornej ochrannej známky, ale Všeobecný súd uviedol, že sporná ochranná známka sama osebe neobsahovala žiadny odkaz na určitého výrobcu alebo majiteľa ochrannej známky a umožňovala určiť len zemepisný pôvod a vlastnosti dotknutého výrobku. V tomto prípade nešlo o používanie spornej ochrannej známky v súlade so základnou funkciou ochrannej známky, keďže neumožňovalo odlíšiť výrobky určitého podniku označené spornou ochrannou známkou od výrobkov, na ktoré sa vzťahovala tá istá ochranná známka, ale boli vyrobené inými podnikmi.

T-71/17 France.com v. EUIPO (26. 6. 2018)

„Ochranná známka EÚ – Námietkové konanie – Prihláška obrazovej ochrannej známky EÚ FRANCE.com – Skoršia medzinárodná obrazová ochranná známka Francúzsko – Relatívny dôvod zamietnutia – Pravdepodobnosť zámery – Podobnosť označení – Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) 207/2009 (teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) 2017/1001)“

V tomto spore Všeobecný súd potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, ktorý vyhovel námietke Francúzskej republiky a zamietol prihlášku obrazovej ochrannej známky FRANCE.com z dôvodu

nebezpečenstva pravdepodobnosti zámeny. Všeobecný súd uviedol, že sporná ochranná známka žalobcu *FRANCE.com* a ochranná známka Francúzskej republiky *France* majú nízky stupeň vizuálnej podobnosti, ale vysoký stupeň fonetickej a konceptuálnej podobnosti, a preto pravdepodobnosť zámeny týchto dvoch označení nie je možné vylúčiť.

T-556/17 Staropilsen v. EUIPO (26. 6. 2018)

„Ochranná známka EÚ – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Slovná ochranná známka EÚ STAROPISEN; STAROPLZEN – Skoršie slovné ochranné známky EÚ a vnútroštátne slovné označenia STAROPRAMEN – Relatívny dôvod zamietnutia - Pravdepodobnosť zámeny – Článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 53 ods. 1 písm. nariadenia (ES) č. 207/2009 (teraz článok 8 ods. 1 písm. b) a článok 60 ods. 1 písm. a) nariadenia (EÚ) 2017/1001“

Žalobca sa v tomto konaní domáhal zrušenia rozhodnutia odvolacieho senátu EUIPO, ktorým bola zamietnutá jeho prihláška slovnej ochrannéj známky STAROPISEN; STAROPLZEN, z dôvodu nebezpečenstva pravdepodobnosti zámeny so skoršou slovnou ochrannou známkou STAROPRAMEN. Všeobecný súd vo svojom rozsudku potvrdil rozhodnutie odvolacieho senátu EUIPO, ktorý uviedol, že existuje pravdepodobnosť zámeny aj zo strany časti verejnosti v EÚ, ktorá nerozumie slovanským jazykom, a to vzhľadom na totožnosť a podobnosť tovarov v spojení s nadpriemernou vizuálnou a fonetickou podobnosťou a bežnou úrovňou rozlišovacej spôsobilosti skorších ochranných známk.

D. Oblasť: Hospodárska a menová politika

T-733/16 Banque Postale v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

T-745/16 BPCE v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

T-751/16 Confédération nationale du Crédit mutuel v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

T-757/16 Société générale v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

T-758/16 Crédit agricole v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

T-768/16 BNP Paribas v. Európska centrálna banka (13. 7. 2018)

„Hospodárska a menová politika – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami – Článok 4 ods. 1 písm. d) a ods. 3 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 – Výpočet ukazovateľa finančnej páky – Odmietnutie ECB povoliť navrhovateľke vylúčiť z výpočtu ukazovateľa finančnej páky expozície spĺňajúce určité podmienky – Článok 429 ods. 14 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 – Voľná úvaha ECB – Právne chyby – Zjavne nesprávne posúdenie“

Všeobecný súd v konaní posudzoval rozhodnutia ECB, ktorými v prípade šiestich francúzskych úverových inštitúcií odmietla vylúčiť expozície voči subjektu verejného sektora z výpočtu ukazovateľa tzv. „finančnej páky“. Hoci ECB disponuje mierou voľnej úvahy aj v prípade, keď sú podmienky pre vylúčenie splnené, v týchto prípadoch Všeobecný súd rozhodnutia ECB zrušil. ECB totiž odôvodnila svoje odmietnutie úvahami, ktoré boli neoddeliteľné od povahy expozícií, ktorých sa odchýlka v nariadení 575/2013 týka, v dôsledku čoho bola táto odchýlka zbavená svojho potrebného účinku.

T-680/13 Chrysostomides, K. & Co. a i. v. Rada EÚ a i. (13. 7. 2018)

T-786/14 Bourdouvali a i. v. Rada EÚ a i. (13. 7. 2018)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Hospodárska a menová politika – Program stability a podpory Cypru – Rozhodnutie Rady guvernérov ECB týkajúce sa núdzovej likvidity na základe žiadosti Cyperskej centrálnej banky – Vyhlásenia Euroskupiny z 25. marca, 13. mája a 13. septembra týkajúce sa Cypru – Rozhodnutie 2013/236/EU – Memorandum o porozumení z 26. apríla 2013 o osobitných podmienkach hospodárskej politiky uzatvoreného medzi Cyperskou republikou a Európskym mechanizmom stability – Právomoc Všeobecného súdu – Prípustnosť – Formálne požiadavky – Vyčerpanie vnútroštátnych prostriedkov nápravy – Dostatočne závažné porušenie právnej normy priznávajúcej práva jednotlivcom – Vlastnícke právo – Legitímna dôvera – Rovnaké zaobchádzanie“

Za účelom pomoci niekoľkým cyperským bankám s finančnými ťažkosťami v roku 2012 informovala Euroskupina Cyprus o poskytnutí finančnej pomoci, na jeho žiadosť, z Európskeho mechanizmu stability v kontexte makroekonomického ozdravného programu, ktorý bol zostavený vo forme Memoranda o porozumení. Memorandum bolo dohodnuté Komisiou spolu s ECB a MMF na jednej strane a Cyprom na druhej. Niekoľko fyzických osôb a spoločností, ktorí boli držiteľmi vkladov, akcionármi alebo držiteľmi dlhopisov týchto cyperských bánk, považovalo implementáciu opatrení dohodnutých s Cyprom za dôvod podstatného zníženia hodnoty ich vkladov, akcií a dlhopisov. Na Všeobecnom súde sa neúspešne domáhali mimozmluvnej zodpovednosti za škodu utrpenú v dôsledku týchto opatrení. Všeobecný súd rozhodol o prípustnosti a svojej právomoci len vo vzťahu k niektorým napadnutým aktom. Opatrenia ani predaj gréckych pobočiek podľa Všeobecného súdu nepredstavovali vzhľadom na ich ciele neprimeraný a neúnosný zásah do vlastníckeho práva žalobcov. Žalobcovia nepreukázali ani porušenie ich legitímnej dôvery a zásady rovnakého zaobchádzania.

E. Oblasť: Hospodárska súťaž

T-712/16 Deutsche Lufthansa v. Európska komisia (16. 5. 2018)

„Hospodárska súťaž – Koncentrácie – Trh s leteckou dopravou – Rozhodnutie, ktorým sa koncentrácia vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom pod podmienkou dodržania určitých záväzkov – Žiadosť o zrušenie časti povinností, ktoré sú predmetom záväzkov – Proporcionalita – Legitímna dôvera – Zásada riadnej správy vecí verejných – Zneužitie právomoci“

Všeobecný súd vyhovel žalobe na zrušenie rozhodnutia EK o zmietnutí žiadosti Deutsche Lufthansa o zrušenie určitých záväzkov, ktoré boli vyhlásené za povinné rozhodnutím EK o povolení koncentrácie Lufthansa a Swiss, avšak len v časti, v ktorej sa týkala linky Zürich – Štokholm. Hoci EK disponuje určitou diskrečnou právomocou pri posudzovaní žiadosti o zrušenie záväzkov, je povinná vykonať náležité preskúmanie žiadosti o zrušenie záväzkov, v prípade potreby vyšetrovanie, prijať primerané opatrenia týkajúce sa dokazovania a založiť svoje zistenia na všetkých relevantných údajoch. EK sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia tým, že nezohľadnila všetky relevantné údaje, a skutočnosti uvedené v napadnutom rozhodnutí nemôžu odôvodniť zamietnutie žiadosti o zrušenie záväzkov v prípade linky Zürich – Štokholm. Zistené nedostatky zo strany EK však nemožno pri absencii akejkoľvek zmeny zmluvných vzťahov medzi spoločnosťami Swiss a LOT, v súvislosti s ktorými boli tarifné záväzky

vyhlásené za povinné na základe rozhodnutia z roku 2005, považovať za dostatočné na zrušenie napadnutého rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka linky Zürich – Varšava.

T-325/16 České dráhy v. Európska komisia (20. 6. 2018)

T-621/16 České dráhy v. Európska komisia (20. 6. 2018)

„Hospodárska súťaž – Správne konanie – Rozhodnutie, ktorým sa nariaďuje inšpekcia – Proporcionalita – Neexistencia svojvoľnej povahy – Povinnosť odôvodnenia – Dostatočne vážne nepriame dôkazy – Právna istota – Legitímna dôvera – Právo na ochranu súkromia – Právo na obhajobu – Inšpekcia nariadená na základe informácií získaných inou inšpekciou“

Všeobecný súd v konaní T-325/16 čiastočne vyhovel žalobkyni a zrušil rozhodnutie EK, ktorým bolo žalobcovi a ním kontrolovaným subjektom nariadené podriaďiť sa inšpekcii (vec Falcon), pokiaľ ide o iné trate než Praha-Ostrava a iné správanie než údajné uplatňovanie podnákladových cien. EK totiž nemala dostatočne vážne dôkazy týkajúce sa iných tratí a iných foriem porušenia čl. 102 ZFEÚ. EK však mohla uviesť obdobie „prinajmenšom od roku 2011“ ako pravdepodobné obdobie porušenia. Hoci konkurenti nastúpili až v roku 2011, už pred ich vstupom mohol žalobca konať tak, aby ich vstup znemožnil či sťažil. V konaní T-621/16 sa žalobca neúspešne domáhal zrušenia rozhodnutia EK, ktorým bolo žalobcovi a ním kontrolovaným subjektom nariadené podriaďiť sa inšpekcii (vec Twins) na základe informácií získaných v rámci inšpekcie Falcon. Išlo o informácie naznačujúce uzavretie protisúťažných dohôd/konanie v zhode medzi žalobcom a inými železničnými spoločnosťami v súvislosti s predajom železničných vozidiel určených na poskytovanie osobnej železničnej dopravy, ktoré sa týkajú Českej republiky, Slovenska alebo Rakúska za obdobie prinajmenšom od 2011. Podľa Všeobecného súdu dokumenty, na ktoré poukázala EK pri nariadení inšpekcie Twins, získala EK pri inšpekcii Falcon legálne, mohli sa ukázať užitočné aj pri inšpekcii Falcon a napadnuté rozhodnutie mohlo byť vydané na ich základe.

- T-419/14 The Goldman Sachs Group v. Európska komisía (12. 7. 2018)***
T-422/14 Viscas v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-438/14 Silec Cable a General Cable v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-439/14 LS Cable & System v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-441/14 Brugg Kabel a Kabelwerke Brugg v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-444/14 Furukawa Electric v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-445/14 ABB v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-446/14 Taihan Electric Wire v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-447/14 NKT Verwaltungs a NKT v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-448/14 Hitachi Metals v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-449/14 Nexans France a Nexans v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-450/14 Sumitomo Electric Industries a J-Power Systems v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-451/14 Fujikura v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-455/14 Pirelli & C. v. Európska komisía (12. 7. 2018)
T-475/14 Prysmian a Prysmian cavi e sistemi v. Európska komisía (12. 7. 2018)

„Hospodárska súťaž – Kartely – Európsky trh elektrických káblov – Rozhodnutie, ktorým sa konštatuje porušenie článku 101 ZFEÚ – Jediné a nepretržité porušenie – Pripísateľnosť porušenia – Domnienka – Nesprávne posúdenie – Prezumpcia neviny – Právna istota – Zásada osobnej zodpovednosti – Neobmedzená právomoc – Dohody, rozhodnutia a zosúladené postupy – Dĺžka trvania porušenia – Dôkaz porušenia – Verejné dištancovanie sa – Závažnosť porušenia – Výpočet sumy pokuty – Rovnaké zaobchádzanie – Pojem podnik – Ekonomické nástupníctvo – Dohody – Dostatočný dôkaz – Vedomosť o kľúčových elementoch porušenia – Základná suma – Odsek 18 Usmernení – Proporcionalita – Poľahčujúce okolnosti – Prispenie k jedinému cieľu porušenia – Príslušné výrobky – Neuplatnenie článku 101 – Hodnota predaja – Neprekonateľné prekážky vstupu – Protiprávnosť rozhodnutia o inšpekcii – Primeraná lehota – Zásada riadnej správy vecí verejných – Solidárna zodpovednosť za zaplatenie pokuty – Povinnosť odôvodnenia – Základné práva“

V predmetných konaniach sa žalobcovia neúspešne domáhali zrušenia rozhodnutia EK, ktorým bola za účasť na karteli v rokoch 1999 až 2009 hlavným európskym, japonským a juhokórejským výrobcom podmorských a podzemných elektrických káblov uložená pokuta vo výške viac ako 300 miliónov eur. Subsidiárne sa neúspešne domáhali zníženia im uloženej pokuty. Všeobecný súd rozhodol, že EK je v rámci inšpekcie oprávnená pokračovať v skúmaní dokumentov vo svojom sídle v Bruseli, mimo priestorov kontrolovaných spoločností. Keďže skúmanie dokumentov začalo na území iného členského štátu než Belgicka, EK nebola povinná oznámiť pokračovanie jej inšpekcie belgickému orgánu na ochranu hospodárskej súťaže. EK má v tomto type prípadov právomoc aj vo vzťahu k postupom a projektom mimo EHP, pokiaľ majú ako celok okamžitý a rozsiahly účinok na vnútorný trh, čo bol prípad aj tohto kartelu vzhľadom na širokú škálu dotknutých produktov, závažnosť porušenia a trvania porušenia. Pokiaľ ide o žaloby určitých materských spoločností („matka“) zaviazaných zaplatiť pokutu spoločne s ich dcérskymi spoločnosťami („dcéra“), EK správne rozhodla, že matka vykonávala rozhodný vplyv nad správaním dcéry. Matka vykonáva skutočný rozhodujúci vplyv nad dcérou, ak kontroluje 100 % hlasovacích práv spojených s akciami dcéry, hoci nevlastní 100 % alebo takmer celé základné imanie

dcéry. EK správne zohľadnila pri posúdení rozhodujúceho vplyvu aj právomoc vymenovať či navrhnuť odvolanie členov predstavenstva dcéry, zvolať akcionárov na zhromaždenia, prijímanie pravidelných informácií a mesačných správ o dcére. Matka zároveň nepreukázala, že by sa správala ako výlučne finančný investor.

F. Oblasť: Inštitucionálne právo

T-230/18 R Czarnecki v. Európsky parlament (4. 5. 2018)

„Predbežné opatrenia – Inštitucionálne právo – Podpredseda Európskeho parlamentu – Rozhodnutie Parlamentu o zbavení funkcie podpredsedu – Návrh na nariadenie predbežného opatrenia – Príkaz – Neprípustnosť“

Predseda Všeobecného súdu zamietol návrh na vydanie predbežných opatrení, a to konkrétne na odklad vykonateľnosti rozhodnutia EP, ktorým bol navrhovateľ zbavený funkcie podpredsedu EP, a na vydanie príkazu EP, aby navrhovateľ zotrval vo funkcii podpredsedu EP. Predseda Všeobecného súdu uviedol, že prvá časť návrhov je neprípustná, keďže rozhodnutie o zbavení funkcie podpredsedu už vyčerpalo svoje účinky. Pokiaľ ide o druhú časť návrhov, ich obsah nebol podľa predsedu Všeobecného súdu zrejmý. Ak však smerovali k dočasnému opätovnému vymenovaniu navrhovateľa do funkcie podpredsedu EP, takéto opatrenie nie je možné, pretože dotknutý post podpredsedu EP už bol medziasom obsadený a predseda Všeobecného súdu nemôže nariadiť EP dočasné vytvorenie ďalšieho postu podpredsedu EP, pretože by tým Všeobecný súd zasiahol do právomocí EP. Navrhovateľ mal podať žiadosť o nariadenie tohto opatrenia skôr, t. j. pred obsadením sporného postu novovymenovaným podpredsedom.

T-770/16 Korwin-Mikke v. Európsky parlament (31. 5. 2018)

T-352/17 Korwin-Mikke v. Európsky parlament (31. 5. 2018)

„Inštitucionálne právo – Európsky parlament – Rokovací poriadok Európskeho parlamentu – Správanie narúšajúce dôstojnosť Parlamentu a riadny chod parlamentnej činnosti – Disciplinárne sankcie vo forme straty nároku na denný príspevok a dočasné vylúčenie z účasti na všetkých činnostiach Parlamentu – Sloboda prejavu – Povinnosť odôvodnenia – Nesprávne právne posúdenie“

Všeobecný súd v konaní posudzoval platnosť disciplinárnych opatrení, ktorými EP potrestal navrhovateľa ako svojho poslanca z dôvodu hanlivých výrokov prednesených na pôde EP. Všeobecný súd napadnuté opatrenia zrušil z dôvodu chýbajúceho právneho základu, ktorého existencia je v prípade obmedzenia základného práva na slobodu prejavu nevyhnutná. Rokovací poriadok EP totiž umožňuje disciplinárne potrestať poslanca len v takom prípade, keď jeho výroky spôsobia narušenie poriadku alebo riadneho chodu parlamentnej činnosti, čo sa napriek šokujúcej povahe navrhovateľových výrokov EP preukázať nepodarilo. Návrhy na náhradu škody však Všeobecný súd zamietol.

T-86/17 Le Pen v. Európsky parlament (19. 6. 2018)

„Úprava výdavkov a príspevkov pre poslancov Európskeho parlamentu – Príspevky na parlamentných asistentov – Vrátenie neoprávnené vyplatených príspevkov – Práva na obhajobu – Dôkazné bremeno – Povinnosť odôvodnenia – Legitímna dôvera – Politické práva – Rovnosť zaobchádzania – Zneužitie právomoci – Nezávislosť poslancov – Nesprávne vecné posúdenie – Proporcionalita“

Všeobecný súd potvrdil platnosť rozhodnutia EP, ktorým od svojej poslankyne vymáha sumu 298 497,87 EUR určenú na zamestnanie parlamentnej asistentky, ako aj súvisiaceho oznámenia o dlhu. Navrhovateľka totiž nepreukázala, že dotknutá asistentka pre ňu skutočne vykonávala činnosť, ktorá by priamo a výlučne súvisela s výkonom jej mandátu. Okrem iného Všeobecný súd uviedol, že samotná prítomnosť dotknutej asistentky v priestoroch EP, aj keby bola preukázaná, nie je na tieto účely postačujúca.

G. Oblasť: Ochrana spotrebiteľa

T-168/16 Grizzly Tools v. Európska komisia (3. 5. 2018)

„Ochrana zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a pracovníkov – Smernica 2006/42/ES – Bezpečnostná doložka – Vnútroštátne opatrenie zákazu uvádzania na trh určitého vysokotlakového čističa – Základné požiadavky na zdravie a bezpečnosť – Rozhodnutie Komisie vyhlasujúce opatrenie za odôvodnené – Povinnosť odôvodnenia – Rovnosť zaobchádzania“

V konaní bolo sporné rozhodnutie EK, ktorým potvrdila opatrenie Španielska, ktorým sa zakazuje uvádzanie na trh určitého vysokotlakového čističa, a ktoré bolo prijaté v súlade so smernicou 2006/42. Podľa EK totiž uvedený vysokotlakový čistič mohol mať dvojaké použitie, a to nielen ako mobilné zariadenie, ako ho prezentoval výrobca a predajca, ale aj ako prenosné zariadenie, v dôsledku čoho musel spĺňať vyššie štandardy. Všeobecný súd rozhodnutie EK potvrdil. EK mohla vychádzať z návodu na použitie a obalu výrobku a zohľadniť, že vyhotovenie výrobku umožňuje aj jeho prenášanie, a to aj napriek tomu, že výrobok nemá špeciálne popruhy, jeho prenášanie môže byť do určitej miery nepríjemné a návod na použitie obsahuje inštrukciu, že sa výrobok má používať na plochom a stabilnom povrchu. Na účely prijatia rozhodnutia ako vo veci samej totiž nie je potrebné vychádzať len z normálnych podmienok používania, ale treba zohľadniť aj nesprávne používanie, ktoré možno rozumne predpokladať.

H. Oblasť: Poľnohospodárstvo a rybolov

T-259/13 RENV Francúzska republika v. Európska komisia (26. 6. 2018)

„EPUZF – Záručná sekcia – EPZF a EPFRV – Výdavky vylúčené z financovania – Opatrenia podpory rozvoja vidieka – Oblasť prírodného znevýhodnenia – Paušálna finančná oprava – Výdavky vynaložené vo Francúzsku – Kritérium zaťaženia – Kontroly na mieste“

V konaní, ktoré už bolo predmetom prvostupňového¹⁴ aj druhostupňového¹⁵ rozsudku, sa Francúzsko snažilo preukázať splnenie povinnosti kontrol na mieste podľa čl. 12 a nasl. nariadenia 1975/2006 formou kontrol uskutočnených v rámci správy identifikácie hovädzieho dobytku alebo príspevkov na hovädzí dobytok. Súdny dvor vrátil vec na preskúmanie Všeobecnému súdu, ktorý mal jednak overiť, či posledné uvedené kontroly možno považovať za kontroly upravené v pravidlách EÚ na podporu poľnohospodárstva v zmysle čl. 5 ods. 2 uvedeného nariadenia a jednak, či takéto kontroly môžu byť vykonávané súčasne s kontrolami na mieste. Prvú podmienku považoval Všeobecný súd aj vzhľadom na nedávnu judikatúru¹⁶ za splnenú. Hoci splnenie druhej podmienky v zásade nie je vylúčené, Francúzsku sa ho nepodarilo preukázať. Všeobecný súd preto žalobu zamietol.

T-88/17 Španielske kráľovstvo v. Európska komisia (5. 7. 2018)

„EPFRV – Posledný rok čerpania v programovom období 2007 – 2013 – Schválenie účtovných závierok platobných agentúr členských štátov – Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje určitá suma za znovu nepoužiteľnú v rámci programu rozvoja vidieka autonómnej oblasti Extremadura – Metóda výpočtu – Článok 69 ods. 5b nariadenia (ES) č. 1698/2005 – Legitímna dôvera“

Všeobecný súd v konaní prešetroval postup EK v súvislosti s prijatím rozhodnutia vyňať z financovania z EPFRV výdavky jednej zo španielskych platobných agentúr. V rámci programu rozvoja vidieka boli v tomto prípade finančné prostriedky určené jednak na všeobecné ciele a jednak na osobitné ciele. Napadnutému rozhodnutiu pritom z dôvodu nevyčerpania prostriedkov na konkrétny rok predchádzala revízia programu, v ktorej boli prostriedky vyčlenené na obe kategórie cieľov znížené a ktorú EK schválila. To jej však nebránilo neskôr rozhodnúť, že počas revízie programu mohli byť znížené len prostriedky na všeobecné ciele. Všeobecný súd dal EK za pravdu, pričom zdôraznil, že postup EK nemôže zneplatniť pravidlá vyplývajúce z nariadenia 1698/2005 a tiež rozhodol, že nedošlo k porušeniu legitímnej dôvery. Vzhľadom na tieto závery boli výpočty EK v napadnutom rozhodnutí správne.

I. Oblasť: Prístup k dokumentom

T-653/16 Maltská republika v. Európska komisia (3. 5. 2018)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty, ktoré má Komisia k dispozícii – Dokumenty pochádzajúce od členského štátu – Dokumenty vymenené v rámci kontroly zameranej na dodržiavanie pravidiel spoločnej politiky rybolovu – Článok 113 nariadenia (ES) č. 1224/2009 – Prístup verejnosti k dokumentom v nadväznosti na žiadosť, ktorú podala mimovládna organizácia – Žaloba o neplatnosť – Prípustnosť – Povinnosť odôvodnenia – Lojálna spolupráca – Voľba právneho základu“

¹⁴ Rozsudok Všeobecného súdu z 30. apríla 2015 vo veci T-259/13 *Francúzska republika v. Európska komisia*, EU:T:2015:250.

¹⁵ Rozsudok Súdneho dvora z 26. januára 2017 vo veci C-373/15 P *Francúzska republika v. Európska komisia*, EU:T:2017:55.

¹⁶ Rozsudok Všeobecného súdu z 1. februára 2018 vo veci T-518/15 *Francúzska republika v. Európska komisia*, EU:T:2018:54.

Všeobecný súd čiastočne vyhovel žalobe, ktorou sa Malta domáhala zrušenia rozhodnutia EK povoliujúceho prístup Greenpeace k dokumentom týkajúcim sa údajne nelegálnej zásielky živého tuniaka z Tuniska na Maltu v rozsahu, v akom sa týkalo dokumentov od Malty.¹⁷ Dokumenty, vo vzťahu ku ktorým Všeobecný súd vyhovel žalobe, si EK a Malta vymenili v súlade s nariadením 1244/2009 a obsahovali údaje v zmysle toho nariadenia. Všeobecný súd rozhodol, že čl. 113 ods. 2 a 3 nariadenia 1244/2009 zakazujú, aby EK na základe nariadenia 1049/2001 sprístupnila dokumenty bez vypustenia údajov, ktoré Malta oznámila EK v rámci nariadenia 1244/2009, okrem prípadu, ak s týmto sprístupnením Malta výslovne súhlasila. V prejednávanom prípade pritom Malta so sprístupnením dokonca výslovne nesúhlasila.

T-644/16 ClientEarth v. Európska komisia (11. 7. 2018)

„Prístup k dokumentom – Nariadenie (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty Komisie týkajúce sa súladu urovnávania sporov medzi investorom a štátom a investičným súdnym systémom v obchodných dohodách EÚ s právom EÚ – Čiastočné zamietnutie prístupu – Výnimka týkajúca sa ochrany verejného záujmu pokiaľ ide o medzinárodné vzťahy – Výnimka týkajúca sa právneho poradenstva – Výnimka týkajúca sa ochrany rozhodovacieho procesu – Vyšší verejný záujem“

Žalobca sa v konaní neúspešne domáhal zrušenia rozhodnutia EK o zamietnutí prístupu k určitým dokumentom týkajúcim sa súladu urovnávania sporov medzi investorom a štátom (ISDS) a investičným súdnym systémom (ICS) v obchodných dohodách EÚ s právom EÚ. Všeobecný súd rozhodol, že sprístupnenie dokumentov spadá pod výnimku týkajúcu sa ochrany verejného záujmu v oblasti medzinárodných vzťahov. Zverejnenie dokumentov, a to aj čiastočné, by totiž ohrozilo vyjednávaciu pozíciu EÚ pri obchodných dohodách s tretími krajinami. V čase prijatia napadnutého rozhodnutia EK ešte neprijala definitívnu pozíciu k ISDS a ICS a dokumenty boli pripravené práve za účelom prijatia tejto pozície. Dokumenty preto mohli odhaliť strategické ciele EÚ pri vyjednávaní o obchodných zmluvách, ktoré v čase prijatia napadnutého rozhodnutia aj reálne prebiehali.

T-250/18 R RATP v. Európska komisia (12. 7. 2018)

„Predbežné opatrenia – Prístup k dokumentom – Návrh na odklad výkonu – Nedostatok naliehavosti“

Navrhovateľ (parížsky dopravný podnik) žiadal odklad výkonu rozhodnutia, ktorým EK rozhodla o čiastočnom sprístupnení troch dokumentov pochádzajúcich od navrhovateľky. Na podporu navrhovateľa do konania vstúpilo Francúzsko. Predseda Všeobecného súdu však návrh zamietol z dôvodu nesplnenia podmienky naliehavosti. Okrem iného uviedol, že všeobecné priznávanie odkladného účinku rozhodnutiam v oblasti sprístupňovania dokumentov by ignorovalo vôľu zákonodarcu zabezpečiť rýchle a účinné vybavenie žiadostí o sprístupnenie a mohlo by ohroziť právo na prístup k dokumentom. Pri posudzovaní dôvernej povahy sporných dokumentov odmietol argumentáciu konaním o porušení voči členskému štátu, keďže takéto konanie nebolo začaté. Navyše uviedol, že možnosť inštitúcií EÚ odvolávať sa pri sprístupňovaní dokumentov za určitých podmienok na všeobecné prezumpcie neznamená, že sú tak povinné urobiť. Tiež odmietol ako nepreukázané

¹⁷ V tejto veci už skôr predseda Všeobecného súdu vyhovel návrhu Malty na odklad výkonu napadnutého rozhodnutia EK. Pozri uznesenie z 25. augusta 2017 vo veci T-653/16 R *Maltská republika v. Európska komisia*.

tvrdenie, že by dokumenty v čiastočne sprístupnenej podobe mohli ohroziť súdne konania pred Súdny dvorom EÚ a talianskymi súdmi. Napokon odmietol aj argumenty súvisiace s právom na obhajobu pred talianskymi súdmi a s ohrozením sociálneho zmiernia. Niektoré časti verejnej verzie tohto uznesenia sú dôverné.

J. Oblasť: Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika

T-240/16 Klyuyev v. Rada EÚ (11. 7. 2018)

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika – Reštriktívne opatrenia prijaté vzhľadom na situáciu na Ukrajine – Zmrazenie finančných prostriedkov – Zoznam osôb, subjektov a orgánov, ktoré sú predmetom zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov – Ponechanie navrhovateľovho mena na zozname – Právny základ – Zjavne nesprávne posúdenie – Právo na obhajobu – Právo na efektívnu súdnu ochranu – Právo na majetok – Právo na dobrú povesť – Námitka protiprávnosti“

Všeobecný súd v konaní rozhodol o zrušení aktov z roku 2017 vo vzťahu k žalobcovi, ktorými bolo meno žalobcu ponechané na zozname osôb, subjektov a orgánov, ktoré sú predmetom reštriktívnych opatrení vzhľadom na situáciu na Ukrajine. Dôvodom bolo, že Rada porušila svoju povinnosť preskúmať dôvodnosť zápisu vzhľadom na nové informácie, ktoré vzbudzovali legitímne pochybnosti o dôvodnosti zápisu, pričom medzi týmito informáciami bol aj list rakúskej prokuratúry, ktorá dôkazy ukrajinských orgánov prešetrovala. Okrem iného sa Všeobecný súd zaoberal aj otázkou existencie právneho štátu a dodržiavania základných práv na Ukrajine, čo by mohlo mať vplyv na oprávnenosť zápisu žalobcu z dôvodu jeho prebiehajúceho vyšetrovania na Ukrajine. Pripomenul, že Rada má širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o podporu režimov tretích štátov v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky. Žalobca by preto musel predložiť nevyvrátiteľné dôkazy o systematickom porušovaní základných práv na Ukrajine, čo sa mu nepodarilo.

K. Oblasť: Štátna pomoc

T-901/16 R Elche Club de Fútbol v. Európska komisia (15. 5. 2018)

„Predbežné opatrenie – Štátna pomoc – Štátna pomoc poskytnutá Španielskom niektorým profesionálnym futbalovým klubom – Verejná záruka poskytnutá verejným subjektom – Rozhodnutie, ktorým sa vyhlasuje pomoc za nezlučiteľnú s vnútorným trhom – Návrh na odklad výkonu – Fumus boni iuris – Naliehavosť – Zváženie záujmov“

Všeobecný súd v tomto konaní vyhovel návrhu na odklad výkonu rozhodnutia EK, ktorým sa konštatuje existencia štátnej pomoci nezlučiteľnej s vnútorným trhom vo forme verejnej záruky poskytnutej niektorým španielskym futbalovým klubom. Zohľadnil pritom mimoriadne silný *fumus boni iuris* spočívajúci v skutočnosti, že EK pri posudzovaní štátnej pomoci nezohľadnila niektoré významné skutočnosti. Bola splnená aj podmienka naliehavosti, pretože prípadné vymáhanie štátnej pomoci by spôsobilo likvidáciu žalobkyne, ktorá sa inak nachádzala v konkurznom konaní. Všeobecnému súdu pritom neprekážalo, že žalobkyňa bola schopná vyplatiť privilegovaných veriteľov. Zváženie záujmov skončilo taktiež v prospech žalobkyne, a to jednak vzhľadom na obzvlášť silný *fumus boni iuris* a jednak

na to, že zrušenie napadnutého rozhodnutia v konaní vo veci samej by už nemuselo odvrátiť likvidáciu navrhovateľky spôsobenú jeho výkonom. Zohľadnená bola pritom aj spolupráca a záujem poskytovateľa verejnej záruky na vrátení neoprávnene vyplatenej štátnej pomoci.

T-818/16 Netflix International a Netflix v. Európska komisia (16. 5. 2018)

„Žaloba o neplatnosť – Štátna pomoc – Pomoc plánovaná Nemeckom na podporu filmovej produkcie a distribúcie – Rozhodnutie, že pomoc je v súlade s vnútorným trhom – Akt, ktorý nie je navrhovateľka osobne dotknutá – Regulačný akt, ktorý si vyžaduje vykonávacie opatrenia – Neprípustnosť“

V konaní bolo sporné rozhodnutie EK ohľadom opatrenia, ktorým Nemecko za určitých podmienok rozšírilo povinnosť platiť odvod na podporu nemeckého audiovizuálneho sektora aj na zahraničných poskytovateľov služieb videa na požiadanie prijímajúcich poplatky od nemeckých zákazníkov prostredníctvom prezencie na internete v nemeckom jazyku. Všeobecný súd rozhodol, že žalobkyňa nebola vo veci osobne dotknutá, a to ani napriek tomu, že sa zdalo, že opatrenie je nepriamo namierené práve voči nej. Žalobkyňa neuspela s argumentmi, že jej trhovú pozíciu bola zásadne dotknutá, ani s argumentom, že poskytla svoje pripomienky ako zúčastnená strana v konaní pred EK. Všeobecný súd naopak vzal do úvahy, že nemecká úprava sa aplikuje na dotknuté subjekty iba z dôvodu ich objektívnej právnej a faktickej situácie a že relevantný trh sa rýchlo vyvíja, v dôsledku čoho je opatrením dotknutá otvorená skupina subjektov. Keďže neboli splnené ani ďalšie požiadavky čl. 263 ods. 4 ZFEÚ, Všeobecný súd žalobu zamietol ako neprípustnú.

T-217/17 FVE Holýšov I a i. v. Európska komisia (25. 6. 2018)

„Dôvernosť – Námietka vedľajšieho účastníka“

V tomto prípade Súdny dvor zamietol žiadosť o dôverné zaobchádzanie s určitými informáciami, o ktoré žiadali žalobcovia voči Českej republike, a to z viacerých dôvodov. Išlo totiž o informácie, ktoré sa nachádzali na webovej stránke Energetického regulačného úradu ČR a boli teda verejne dostupné, ako aj o informácie, ktoré boli považované za historické (t. j. staršie ako 5 rokov), pričom žalobcovia nepreukázali a dokonca ani netvrdili existenciu osobitného záujmu, ktorý by preukazoval, že sprístupnenie sporných informácií Českej republike bez ohľadu na historickú povahu by mohlo poškodiť obchodné záujmy žalobcov. Navyše sa v tejto veci Všeobecný súd domnieval, že v rámci žalôb o náhradu škody smerujúcich proti Českej republike by údajne uvádzaná škoda mala byť zvyčajne vyčíslená a oznámená Českej republike. Žalobcovia nepredložili žiadne konkrétne tvrdenie, ktoré by mohlo preukázať, že Česká republika nevedela o vyčíslení uvádzanej škody. V dôsledku toho je potrebné konštatovať, že pokiaľ ide o informácie ohľadom škody, ide o rovnakú škodu, aká je Českej republike už známa v kontexte žalôb podaných žalobcami proti nej.

T-356/15 Rakúska republika v. Európska komisia (12. 7. 2018)

„Štátna pomoc – Štátna pomoc plánovaná Spojeným kráľovstvom pre jadrovú elektrárňu Hinkley Point C – "Rozdielová zmluva", "Dohoda ministra" a úverová záruka – Rozhodnutie, ktorým sa pomoc vyhlasuje za zlučiteľnú s vnútorným trhom – Článok 107 ods. c) ZFEÚ – Cieľ všeobecného záujmu – Podpora jadrovej energie – Nevyhnutnosť zásahu zo strany štátu – Oznámenie o zárukách – Určenie

prvku pomoci – Proporcionalita – Investičná pomoc – Prevádzková pomoc – Právo vyjadriť sa – Postup verejného obstarávania – Povinnosť odôvodnenia“

Rakúsko napadlo žalobou rozhodnutie EK o pomoci, ktorú Spojené kráľovstvo chcelo poskytnúť v prospech jadrovej elektrárne Hinkley Point C. Napadnutým rozhodnutím EK konštatovala, že uvedená pomoc vo forme rozdielovej zmluvy, dohody ministra a úverovej záruky, ako aj všetkých súvisiacich prvkov, ktoré Spojené kráľovstvo zamýšľa poskytnúť, je zlučiteľná s vnútorným trhom v zmysle čl. 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Rakúsko uplatnilo desať žalobných dôvodov, Všeobecný súd však žiadnemu nevyhovela a žalobu zamietol. Okrem iného potvrdil uplatniteľnosť pravidiel EÚ v oblasti štátnej pomoci na také opatrenia týkajúce sa jadrovej energie, o aké išlo aj v tejto veci, potrebu zohľadňovania zmluvy o Euratome pri rozhodovaní o ich súlade s právom EÚ a právo každého členského štátu na určenie vlastného energetického mixu, teda na výber uprednostňovaných zdrojov energie. V tejto súvislosti platí, že Spojené kráľovstvo mohlo rozvoj jadrovej energie definovať ako cieľ všeobecného záujmu sledovaný spornou pomocou, hoci nejde o cieľ spoločný všetkým členským štátom. Rakúsko tiež nepreukázalo, že by v tomto prípade zásah zo strany štátu nebol potrebný, že by sporná pomoc bola neproporcionálna, ani že by EK pozitívne a negatívne účinky spornej pomoci navzájom povážila zjavne nesprávne. Napokon Všeobecný súd odmietol aj výhradu o nedodržaní pravidiel v oblasti verejného obstarávania, keďže tieto pravidlá sa na spornú pomoc neuplatňujú.

L. Oblasť: Štrukturálne fondy

T-47/16 Sigma Orionis v. Výkonná agentúra pre výskum (REA) (3. 5. 2018)

T-48/16 Sigma Orionis v. Európska komisia (3. 5. 2018)

„Arbitrážna doložka – Rámcový program pre výskum a inováciu Horizont 2020 – Pozastavenie platieb grantovej dohody po finančnom audite – Žiadosť o zaplatenie čiastok dlžných REA v rámci plnenia grantovej zmluvy – Siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technického rozvoja a demonštračných činností (2007 - 2013) a rámcový program pre výskum a inováciu Horizont 2020 – Pozastavenie platieb a vypovedanie grantových zmlúv po finančnom audite – Žaloba o zaplatenie čiastok dlžných Komisiou v rámci plnenia grantových zmlúv – Mimozmluvná zodpovednosť“

V predmetných konaniach Všeobecný súd zamietol žaloby na zaplatenie z titulu grantových zmlúv v rámci rámcových programov zo strany REA a EK v súvislosti vylúčením žalobcu z niektorých programov, resp. pozastavením niektorých platieb v nadväznosti na správu OLAF. V konaní T-48/16 sa žalobca neúspešne domáhal aj náhrady škody spôsobenej EK. Všeobecný súd rozhodol, že francúzske súdne konanie, v ktorom bola správa OLAF vyhlásená za neplatnú, nemôže mať vplyv na žaloby, ktoré patria do jeho výlučnej právomoci. Len súd EÚ môže vyhlásiť správu OLAF za neplatnú. Okrem toho OLAF nemusel pred zásahom v priestoroch žalobkyne získať povolenie vnútroštátneho súdu a vyšetrovateľa OLAF nemuseli byť sprevádzaní vnútroštátnymi policajtmi a nemuseli ani žalobcu informovať o práve namietať proti kontrolám OLAF a inšpekciám na mieste. Podľa OLAF sa žalobca dopustil závažného porušenia záväzkov (manipulácia s evidenciou času a nadhodnotenie hodinovej mzdy), pre ktoré mu mohli byť pozastavené platby, resp. ukončená jeho účasť na rámcových programoch. Žalobca nepreukázal oprávnenosť nákladov, zaplatenia ktorých sa domáhal. Nepreukázal ani, že EK sa dopustila pochybenia, ktoré by mohlo zakladať jej mimozmluvnú zodpovednosť.

T-205/16 Litovská republika v. Európska komisia (17. 5. 2018)

„Kohézne fondy – Výdavky vylúčené z financovania – Technická podpora správy kohézneho fondu v Litve – DPH – Článok 11 ods. 1 a 3 nariadenia (ES) č. 16/2003 – Zníženie finančnej podpory“

Všeobecný súd zrušil rozhodnutie EK o znížení podpory z kohéznych fondov pre projekt uskutočnený v Litve s názvom „Technická pomoc pre spravovanie Kohézneho fondu v Litovskej republike“ v rozsahu, v akom ním bola znížená podpora o sumu zodpovedajúcu výdavkom na DPH, čím vyhovel žalobe Litvy. EK sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia, keď čl. 11 ods. 3 nariadenia 16/2013 interpretovala tak, že automaticky vylučuje financovanie DPH. Tento výklad je nielen v rozpore so samotným znením čl. 11 ods. 3 nariadenia 16/2003, ale neberie do úvahy odsek 1 tohto ustanovenia, ktorý stanovuje podmienky, za ktorých môže DPH predstavovať výdavok oprávnený na financovanie. EK v napadnutom rozhodnutí nevyvrátila argumenty Litvy týkajúce sa vrátenia DPH zaplatenej v súvislosti s projektom financovaným z kohéznych fondov, ktoré možno v zmysle čl. 11 ods. 1 nariadenia 16/2003 považovať za oprávnené na financovanie.

T-163/17 Consorzio di garanzia dell'olio extra vergine di oliva di qualità v. Európska komisia (31. 5. 2018)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Simultánne kampane na propagáciu olivového oleja v tretích krajinách, jednak financované EPZF na propagáciu olivového oleja európskeho pôvodu a jednak financované EFRR na propagáciu olivového oleja španielskeho pôvodu – Nedostatok koordinácie medzi úradmi Komisie zodpovednými za správu dvoch programov – Majetková škoda – Strata trhu a ušlý zisk – Nemajetková škoda – Zásah do obchodného obrazu“

Talianska žalobkyňa sa zaviazala v rámci programu EPZF propagovať olivový olej európskeho pôvodu v Indii, Rusku a Číne bez možnosti osobitne propagovať taliansky pôvod produktov. Propagácia olivového oleja v rovnakých tretích krajinách, ale španielskeho pôvodu, bola v Španielsku financovaná EFRR a podľa žalobkyne vážne ovplyvnila jej kampane. Žalobkyňa sa neúspešne domáhala náhrady škody údajne spôsobenej nedostatočnou koordináciou medzi útvarmi EK zodpovednými za správu kampaní na podporu európskeho a španielskeho oleja v tretích krajinách, spolufinancovaných z európskych fondov, a neodstránením narušenia hospodárskej súťaže. Žalobkyňa však nepreukázala, že by sa EK dopustila protiprávneho konania zakladajúceho jej zodpovednosť. Programy financované z EPZF a EFRR majú rôzne ciele, rôzne podmienky účasti a žalobca sa sám rozhodol pre účasť na programe EPZF. EK nemožno vyčítať, že pri schvaľovaní podpory z EPZF neinformovala Taliansko o existencii programov financovaných z EFRR vo vzťahu k Španielsku, pretože žiadne ustanovenie EK takúto povinnosť neukladá. Ani povinnosť koordinácie EK nevyplýva zo žiadneho ustanovenia aplikovateľného v danom prípade. EK len aplikovala účinné nariadenia, ktorých zákonnosť žalobkyňa nespochybňuje.

M. Oblasť: Verejná služba EÚ

T-275/17 Curto v. Európsky parlament (13. 7. 2018)

T-377/17 SQ v. Európska investičná banka (13. 7. 2018)

„Verejná služba – Akreditovaní asistenti poslancov – Článok 24 služobného poriadku – Žiadosť o pomoc – Článok 12a služobného poriadku – Psychické obťažovanie – Poradný výbor, ktorý sa zaoberá sťažnosťami týkajúcimi sa obťažovania na pracovisku medzi akreditovanými parlamentnými asistentmi a poslancami Európskeho parlamentu a predchádzania týmto sťažnostiam – Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o pomoc – Nesprávne posúdenie – Rozsah povinnosti poskytnúť pomoc – Trvanie správneho konania – Primeraná lehota – Zamietnutie zverejnenia správ vypracovaných poradným výborom – Zamestnanci EIB – Sťažnosť na psychické obťažovanie – Administratívne konanie – Požiadavka, aby sa vytýkané konanie opakovalo ako "psychické obťažovanie" – Odmietnutie začať disciplinárne konanie proti konateľovi tohto správania – Povinnosť mlčanlivosti týkajúca sa prebiehajúceho konania a následne rozhodnutia o ukončení konania, v ktorom sa konštatuje existencia psychického obťažovania"

Vec T-275/17 sa týkala tzv. žiadosti o pomoc asistentky poslankyne EP. Asistentka túto žiadosť podala z dôvodu, že bola vystavená ponižujúcemu a pohrdavému zaobchádzaniu, vyhrážkam a kriku. EP jej žiadosť zamietol a uviedol, že aj keď je používanie vulgárneho jazyka poľutovaniahodné, niekedy je náročné sa v stresujúcom prostredí takéhoto jazyka zdržať. Asistentka sa následne obrátila na Všeobecný súd, ktorý rozhodnutie EP zrušil a uviedol, že EP sa dopustil zjavnej chyby v posudzovaní skutkových okolností, keď uviedol, že správanie poslankyne bolo prípustné. Vec T-377/17 sa týkala sťažnosti na psychické obťažovanie zamestnankyne EIB. Zamestnankyňa uviedla, že riaditeľ odboru zastavil jej kariérny postup, správal sa k nej znevažujúco, agresívne, povýšenecky, neposkytoval spätnú väzbu na jej prácu a znevýhodňoval ju v porovnaní s inými zamestnancami. EIB jej sťažnosti sčasti vyhovel a požiadala riaditeľa, aby sa zamestnankyni formálne ospravedlnil, a ak by sa podobné správanie u riaditeľa v priebehu 3 rokov opakovalo, začala by EIB disciplinárne konanie. EIB tiež informovala zamestnankyňu, že informácie týkajúce sa vybavenia jej sťažnosti sú dôverné. Zamestnankyňa sa obrátila na Všeobecný súd, ktorý rozhodnutie EIB zrušil. EIB právne pochybila, keď nepreskúmala, či každý z riaditeľových skutkov mohol v spojení s ostatnými jeho skutkami narušiť sebaúctu a sebavedomie zamestnankyne. Všeobecný súd tiež uviedol, že EIB nebola oprávnená vyžadovať dôvernú informáciu týkajúcu sa vybavenia jej sťažnosti. Takýto postup ide proti cieľu prevencie a penalizovania psychického obťažovania v inštitúciách EÚ. V oboch rozsudkoch Všeobecný súd uviedol, že koncept psychického obťažovania sa vzťahuje na nevhodné správanie, písomné alebo hovorené vyhlásenia, gestá alebo iné konanie. Zároveň musí ísť opakované, systematické a úmyselné správanie a jeho cieľom musí byť oslabenie osobnosti jednotlivca, jeho ľudskej dôstojnosti a jeho psychickej alebo fyzickej integrity.

N. Oblasť: Životné prostredie

T-197/17 Abel a i. v. Európska komisia (4. 5. 2018)

„Mimozmluvná zodpovednosť – Životné prostredie – Prijatie nariadenia Komisie pokiaľ ide o znečisťujúce emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel – Žiadosť o náhradu majetkovej a

nemajetkovej škody údajne spôsobenej žalobcom – Nedostatok skutočnej a určitej povahy škody – Situácia spôsobilá nemajetkovo ovplyvniť každú osobu – Nedostatok napravitelnej škody – Žiadosť o vydanie príkazu“

Všeobecný súd odôvodneným uznesením zamietol žalobu o náhradu škody v nadväznosti na prijatie nariadenia EK 2016/646 o emisiách znečisťujúcich látok z vozidiel. Žalobu podalo takmer 1 500 osôb bývajúcich najmä vo Francúzsku, ale v rôznych regiónoch a v rôznych podmienkach. Žalobcovia nepreukázali existenciu skutočnej, určitej, ani osobnej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nariadením 2016/646. Majetková škoda im mala byť spôsobená zhoršením kvality vzduchu, ktorý dýchajú a zhoršením ich zdravia. Nemajetková ujma mala súvisieť s obavami o zdravie ich a ich okolia, obavami v dôsledku straty dôvery v konanie európskych inštitúcií v boji proti zhoršovaniu životného prostredia a s porušením ich základných práv. Všeobecný súd pripomenul, že pocit, ktorý môže pociťovať každá osoba, nepredstavuje napravitelnú nemajetkovú ujmu. V tlačovom vyhlásení však bolo výslovne uvedené, že zamietnutie tejto žaloby neprejudikuje výsledok žalôb podaných proti nariadeniu 2016/646 mestami Paríž, Brusel a Madrid, ktoré sú v súčasnosti preskúmané Všeobecným súdom.

Spojené veci T-429/13 a T-451/13 Bayer CropScience a i. v. Európska komisia (17. 5. 2018)
T-584/13 BASF Agro a i. v. Európska komisia (17. 5. 2018)

„Prípravky na ochranu rastlín – Účinné látky klotianidín, tiametoxám a imidakloprid — Preskúmanie schválenia – Článok 21 nariadenia (ES) č. 1107/2009 – Zákaz používania a predaja semien ošetrovaných prípravkami na ochranu rastlín s obsahom predmetnej účinnej látky – Článok 49 ods. 2 nariadenia č. 1107/2009 – Zásada obozretnosti – Proporcionalita – Právo byť vypočutý – Mimosmluvná zodpovednosť – Účinná látka fipronil – Posúdenie vplyvu“

V týchto konaniach Všeobecný súd posudzoval žaloby o neplatnosť vykonávacích nariadení, ktorými bolo zakázané používanie a predaj prípravkov na ochranu rastlín a semien ošetrovaných prípravkami na ochranu rastlín s obsahom účinnej látky klotianidín, tiametoxám, imidakloprid a fipronil, a tiež žalobu o náhradu škody v konaní T-451/13. V spojených veciach T-429/13 a T-451/13 Všeobecný súd rozhodol, že EK pri prijatí napadnutých nariadení v nadväznosti na preskúmanie schválenia týchto účinných látok preukázala, že vzhľadom na výrazné posilnenie požiadavky neexistencie neprijateľných účinkov na včely medonosné bol odôvodnený záver, že sporné účinné látky už viac nespĺňajú kritériá na vydanie povolenia, pričom zohľadnil zásadu predbežnej opatrnosti. Zákaz používania a predaja ošetrovaných semien je pritom jediným spôsobom umožňujúcim dosiahnuť praktické účinky obmedzenia súhlasu. Vo veci T-584/13 však Všeobecný súd žalobe čiastočne vyhovel a zrušil nariadenie 781/2013 z dôvodu, že EK nepreukázala, že prijala obmedzenia na základe predošlého posúdenia vplyvu, čím porušila zásadu predbežnej opatrnosti. V zvyšnej časti žalobu zamietol.